SELECTIONS FROM THE
WRITINGS OF
THE PROMISED MESSIAH

ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΓΡΑΠΤΑ ΤΟΥ ΥΠΕΣΧΗΜΕΝΟΥ ΜΕΣΣΙΑ

(GREEK)

Published by
ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS
LIMITED

ISBN 1 85372 273 1

Printed by
RAQEEM PRESS
Islamabad, Sheephatch Lane, Tilford, Surrey, U. K.

Γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς Ἑκατονταετηρίδας τῆς Παγκόσμιας Κοινότητας Ἀχμαντίγια

Αὐτὸ εἶναι ἕνα δῶρο ἀπὸ ἐκείνους τοὺς Ἄχμαντι Μουσουλμάνους οἱ ὁποῖοι, ἀκόμα σ' αὐτὴ τὴν ἐποχή, καταδιώκονται καὶ μαρτυροῦν ἁπλῶς γιατὶ ἀγαποῦν καὶ διακηρύσσουν τὴν Ἑνότητα τοῦ Θεοῦ. Αὐτοὶ εἶναι μιὰ ἐνσάρκωση τοῦ πνεύματος τοῦ Μπιλάλ.*

*Ὁ Μπιλὰλ (ἂς εἶναι ὁ Θεὸς εὐχαριστημένος μαζί του) ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς συντρόφους τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη Μωάμεθ (εἰρήνη καὶ εὐλογίες τοῦ Ἀλλὰχ ἐπ' αὐτοῦ). Ἂν καὶ αὐτὸς ὑποβλήθηκε σὲ ἀκραῖες μορφὲς βασανιστηρίων λόγω τοῦ προσηλυτισμοῦ του στὸ Ἰσλάμ, ἦταν προετοιμασμένος νὰ πεθάνει, παρὰ νὰ ἀποκηρύξει τὴν πίστη του στὴν Ἑνότητα τοῦ Θεοῦ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἀφ᾽ ὅτου ὁ Χάζρατ Μίρζα Γκουλὰμ Ἄχμαντ (1835-1908) διακήρυξε ὅτι εἶναι ἀπὸ τὸ Θεό, ἔχουν περάσει ἑκατὸ χρόνια. Ἡ ἐπιλογὴ αὐτὴ ἀπὸ τὰ γραπτά του εἶναι ἕνα μέρος τοῦ ἀναμνηστικοῦ προγράμματος τῆς ἑκατονταετηρίδας τῆς Ἀχμαντίγια Τζαμάατ, μιᾶς κοινότητας Μουσουλμάνων ὀπαδῶν (πιστῶν) ποὺ ἱδρύθηκε ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸ Θεό.

Παρὰ τὶς ἀντιθέσεις καὶ τὶς ἐχθρότητες, ἡ Κοινότητα συνέχισε νὰ κάνει ταχεῖα πρόοδο σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Ἤδη ἔχει ἐγκαθιδρυθεῖ σὲ 14 χῶρες καὶ συνεχίζει νὰ βαδίζει πρὸς τὴν ἀληθινὴ Φωνὴ τοῦ Ἰσλάμ.

Ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ καταλάβει κανεὶς τὸ μήνυμα, τὶς ἀξίες καὶ τὰ προγράμματα τῆς Ἀχμαντίγια εἶναι νὰ προσπαθήσει καὶ νὰ ἐπιχειρήσει νὰ καταλάβει τὶς διακηρύξεις ποὺ ἔγιναν ἀπὸ τὸ Χάζρατ Μίρζα Γκουλὰμ Ἄχμαντ. Ἡ πιὸ σίγουρη μέθοδος καὶ ἡ πιὸ λογικὴ προσέγγιση θὰ ἦταν νὰ προσπαθήσει κανεὶς νὰ λύσει τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀνακύπτουν στὸ μυαλὸ τοῦ ἐρευνητῆ τῆς ἀλήθειας, κατὰ ἕναν ἀμερόληπτο τρόπο, ἀπὸ τὰ γραπτὰ ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ διακήρυξε ὅτι εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Ὑπεσχημένος Μεσσίας καὶ Μάχντι.

Ἰδοὺ μερικὰ ἐπιλεγμένα ἐδάφια ἀπὸ τὰ γραπτά του—σὲ πεζὸ λόγο καί στίχο—τὰ ὁποῖα ρίχνουν φῶς σὲ ποικίλες ὄψεις τοῦ ἀνθρώπινου ἐνδιαφέροντος. Ἐλπίζουμε ὅτι ὁ ἀναγνώστης θὰ βρεῖ αὐτὴ τὴ μελέτη, ἂν καὶ εἶναι μιὰ μικρογραφία 80 καὶ πλέον βιβλίων ποὺ γράφτηκαν ἀπὸ τὸν Ὑπεσχημένο Μεσσία, ὄχι μόνο ὡς ἐνημερωτική, ἀλλὰ καὶ διαφωτιστικὴ καὶ ἐμπνευσμένη κατὰ πολλοὺς τρόπους.

Ἡ Μουσουλμανικὴ Κοινότητα Ἀχμαντίγια, ἕνα παγκόσμιο Κίνημα τοῦ Ἰσλάμ, ἱδρύθηκε τὸ 1889 στὴν Καντιὰν τῆς Ἰνδίας. Ὁ ἱδρυτής της Χάζρατ Μίρζα Γκουλὰμ Ἄχμαντ διακήρυξε ὅτι εἶναι ὁ Ἀναμενόμενος Μεταρρυθμιστής, τοῦ ὁποίου τὴν ἄφιξη περίμεναν μὲ διαφορετικὰ ὀνόματα καὶ τίτλους οἱ ὀπαδοὶ διαφόρων θρησκειῶν. Οἱ Ἰνδουϊστὲς περίμεναν τὸν Κρίσνα. Οἱ Χριστιανοὶ περίμεναν τὸ Μεσσία. Οἱ Βουδιστὲς περίμεναν τὸ Βούδα καὶ οἱ Μουσουλμάνοι περίμεναν τὸν Μάχντι, καθὼς καὶ τὸ Μεσσία.

Μὲ θεϊκὴ καθοδήγηση ὁ Χάζρατ Μίζρα Γκουλὰμ Ἄχμαντ ἔκανε τὴν ἐπαναστατικὴ ἀποκάλυψη ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἐμφανι-

σθεῖ μόνο ἕνας τέτοιος Μεταρρυθμιστής, ποὺ θὰ ἐκπροσωποῦσε ὅλους τοὺς 'Αναμενόμενους καὶ ἡ ἀποστολή του θὰ ἦταν νὰ φέρει τελικὰ τὴν ἀνθρωπότητα στοὺς κόλπους μιᾶς παγκόσμιας θρησκείας. 'Επίσης, αὐτὸς ἰσχυριζόταν ὅτι ὁ 'Αναμενόμενος Μεταρρυθμιστὴς δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐμφανισθεῖ μὲ μιὰ ἀνεξάρτητη ἰδιότητα, ἀλλὰ ὡς ἕνας ὑφιστάμενος τοῦ 'Ιεροῦ Προφήτη τοῦ 'Ισλάμ, Χάζρατ Μουχάμμαντ Μουσταφᾶ, εἰρήνη καὶ εὐλογίες τοῦ 'Αλλὰχ ἐπ' αὐτοῦ. Πίστευε ὅτι τὸ 'Ισλὰμ εἶναι ὁ τελικὸς καὶ πλήρης κώδικας ζωῆς γιὰ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα καὶ γι' αὐτὸ διακήρυσσε ὅτι ὁ 'Αναμενόμενος Μεταρρυθμιστὴς ἔπρεπε νὰ ἐμφανισθεῖ στὸ 'Ισλὰμ ὡς ἕνας ὑποδεέστερος προφήτης τοῦ Χάζρατ Μουχάμμαντ, εἰρήνη ἐπ' αὐτοῦ. 'Ο ἐρχομός του, δήλωσε, θὰ ὁδηγοῦσε τελικὰ σὲ μιὰ χρυσῆ ἐποχὴ μιᾶς παγκόσμιας θρησκείας ποὺ ὁ ἄνθρωπος ὀνειρευόταν καὶ λαχταροῦσε.

Τὸ 1889, τοῦ δόθηκε ἐντολὴ ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ βάλει τὰ θεμέλια μιᾶς κοινότητας, ἡ ὁποία θὰ ἐπιδίωκε τοὺς στόχους καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἐρχομοῦ του. "Ετσι, τὴν 23η Μαρτίου 1889, ἀποδεχόμενος τὸν ὅρκο πίστης ἐκείνων ποὺ πίστευαν στὶς διακηρύξεις του, ἀρχικὰ διακήρυξε τὸ σχηματισμὸ τῆς Μουσουλμανικῆς Κοινότητας 'Αχμαντίγια στὴ Λουντιάνα, μιὰ μικρὴ κωμόπολη τοῦ Πουντζὰμ τῆς 'Ινδίας.

Μετὰ τὴ διαίρεση τῆς 'Ινδίας, ἡ "Εδρα τῆς Κοινότητας μετακινήθηκε ἀπὸ τὴν 'Ινδία στὸ Πακιστάν, ὅπου ἀργότερα ἡ Μουσουλμανικὴ Κοινότητα 'Αχμαντίγια ἔκτισε μιὰ μικρὴ κωμόπολη, τὴ Ράμπουα, γιὰ νὰ χρησιμοποιηθεῖ σὰν "Εδρα της μετὰ τὴ μετανάστευση τῆς Κεφαλῆς τῆς Κοινότητας καὶ ἑνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ Μουσουλμάνων ἀπὸ τὴν 'Ινδία στὸ Πακιστάν.

Ὑπῆρξαν πολλὰ ἐχθρικὰ κινήματα κατὰ τῆς Κοινότητας 'Αχμαντίγια ποὺ ὑποκινήθηκαν ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους της. Τὰ πιὸ γνωστὰ ἀπὸ αὐτὰ εἶναι τὰ κινήματα τοῦ 1953, 1974 καὶ 1984. Τὸ τελευταῖο κίνημα ὑποκινήθηκε μὲ τὴν πλήρη ὑποστήριξη τῆς κυβέρνησης τοῦ Πακιστὰν καὶ ἀπὸ τότε μὲ τὴν ἐξαγγελία τοῦ διατάγματος κατὰ τῆς 'Αχμαντίγια, ὁ τότε δικτάτορας τοῦ Πακιστάν, στρατηγὸς Ζιάουλ Χάκ, μὲ διάφορα αὐστηρὰ μέτρα περιορίζει καὶ ἀπαγορεύει τὴν πρόοδο τῆς Κοινότητας καὶ στερεῖ τὰ μέλη της ἀπὸ ὅλα τὰ βασικά τους ἀνθρώπινα δικαιώματα.

Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Κοινότητα 'Αχμαντίγια ἔπρεπε νὰ κάνει τεράστιες θυσίες, οἱ προσπάθειες τῆς κυβερνήσεως καὶ ὅσων συντάχθηκαν μαζί της ἀπέτυχαν, μὲ τὴ χάρη τοῦ 'Αλλάχ, στὸ Πακιστάν.

"Οσο γιὰ τὸν ὑπόλοιπο κόσμο, σὰν ἀποτέλεσμα τῶν ἐχθροπραξιῶν, οἱ "Αχμαντις ἀντέδρασαν μὲ τεράστια ἀποφασιστικότητα καὶ πνεῦμα ἀναζωγόνησης, πρᾶγμα ποὺ αὔξησε πολλαπλάσια τὸ ρυθμὸ προόδου τῆς Κοινότητας.

Ὡστόσο, σ' αὐτὸ τὸν κρίσιμο ἀγῶνα γιὰ ἐπιβίωση καὶ τὴν πάλη γιὰ τὰ βασικὰ δικαιώματα τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας, χιλιάδες Ἄχμαντις ὑποβλήθηκαν στὴν πιὸ τρομερὴ καταδίωξη, ἡ ὁποία κυμαίνεται ἀπὸ τὴ φυλάκιση ὣς τὰ σωματικὰ βασανιστήρια καὶ ἐπίσης τὴ γενοκτονία.

Ἀνάμεσα στὰ ἄλλα παγκόσμια προγράμματα Εὐχαριστιῶν στὴ διάρκεια τῆς Ἑκατονταετηρίδας, τὸ ἔτος 1989, τὸ πιὸ ἐξέχον γεγονὸς ἐκδήλωσης εὐγνωμοσύνης σχεδιάζεται μὲ τὴν ἔκδοση τῆς μετάφρασης τοῦ Ἱεροῦ Κορανίου, τῶν Ἀποφθεγμάτων τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη καὶ μερικῶν ἐπιλεγμένων Γραπτῶν τοῦ Ὑπεσχημένου Μεσσία σὲ περισσότερες ἀπὸ ἑκατὸ γλῶσσες. Τὸ βιβλιαράκι αὐτὸ εἶναι ἕνα μέρος τῆς πραγματοποίησης αὐτοῦ τοῦ φιλόδοξου καὶ πολυευλογημένου σχεδίου.

Σ. Χ. ΑΜΠΑΣΙ
Ἀντ. Βακιλοὺτ-Τασνὴφ
καὶ Ναζὶρ Ἰσχαὰτ
Λονδίνο

ΑΛΛΑΧ Ο ΕΞΥΜΝΟΥΜΕΝΟΣ

Ὁ Παράδεισός μας εἶναι στὸ Θεό μας. Ὁ μεγαλύτερος ἐνθουσιασμός μας εἶναι στὸ Θεό μας, διότι τὸν ἔχουμε δεῖ καὶ ἔχουμε βρεῖ κάθε ὀμορφιὰ σ' Αὐτόν. Αὐτὸς ὁ πλοῦτος ἀξίζει ν' ἀποκτηθεῖ, ἂν καὶ κανεὶς ἴσως πρέπει ν' ἀφιερώσει τὴ ζωή του γιὰ νὰ τὸν ἀποκτήσει. Ἀξίζει νὰ ἀγοράσει κανεὶς αὐτὸ τὸ ρουμπίνι, μολονότι κανεὶς μπορεῖ νὰ χάσει τὸν ἑαυτό του γιὰ νὰ τὸ ἀποκτήσει.

Ὦ ἐσὺ ποὺ εἶσαι στερημένος, τρέξε σ' αὐτὴ τὴν πηγὴ καὶ αὐτὴ θὰ χορτάσει τὴ δίψα σου. Εἶναι ἡ πηγὴ ζωῆς ποὺ θὰ σὲ σώσει. Τί θὰ κάνω ἐγώ, καὶ μὲ τί τύμπανο θὰ κάνω τὴν ἀνακοίνωση ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός σου, ὥστε νὰ μπορέσει ν' ἀκούσει ὁ κόσμος; Τί φάρμακο πρέπει νὰ βάλω στὰ αὐτιά τους, ὥστε νὰ ἀκούσουν; Ἐὰν ἐσὺ ἀνήκεις στὸν Ἀλλάχ, ἀναπαύσου σίγουρος ὅτι ὁ Ἀλλὰχ πράγματι θὰ ἀνήκει σ' ἐσένα.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 19: Κάστι Νοὺχ σελ. 19-20)

Ἄκουσε ἐσὺ ποὺ ἔχεις αὐτιὰ νὰ ἀκούσεις: Τί ζητᾶ ὁ Ἀλλὰχ ἀπὸ σένα; Μόνο αὐτό, ὅτι ἐσὺ θὰ πρέπει μόνος σου νὰ γίνεις δικός Του καὶ νὰ μὴν ἐξυψώσεις ὅμοιους μ' Αὐτόν, οὔτε σ' αὐτὴ τὴ γῆ, οὔτε στὸν οὐρανό. Ὁ Θεός μας εἶναι Αὐτὸς ποὺ εἶναι ζωντανός, σήμερα, τόσο ὅσο ἦταν καὶ πάντοτε. Τὸ ἴδιο, μιλᾶ σήμερα, ὅπως ἔκανε καὶ στὸ παρελθόν. Ἀκούει ὅπως συνήθιζε νὰ ἀκούει. Τὸ νὰ σκεφθεῖς ὅτι Αὐτὸς μόνον ἀκούει, ἀλλὰ δὲν μιλᾶ στὴν ἐποχή μας, εἶναι μιὰ μάταιη πίστη. Ὅλες του οἱ ἰδιότητες εἶναι αἰώνιες καὶ ἀδιάκοπες. Καμιὰ ἀπὸ τὶς ἰδιότητές Του δὲν ἀνεστάλη ποτέ, κι οὔτε ποτὲ θὰ γίνει αὐτό. Αὐτὸς εἶναι ἡ ἴδια Μοναδικὴ Ὕπαρξη, ποὺ δὲν ἔχει κανέναν ἑταῖρο. Δὲν ἔχει οὔτε γιό, οὔτε σύζυγο. Καὶ εἶναι ἡ Αἰώνια Ὕπαρξη ποὺ εἶναι ἀπαράμιλλη καὶ δὲν ὑπάρχει κανεὶς σὰν Αὐτόν. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ὅμοιος πρὸς Αὐτὸν στὶς ἰδιότητες. Καμιὰ ἀπὸ τὶς δυνάμεις Του δὲν ἔχει ποτὲ μειωθεῖ. Αὐτὸς εἶναι πλησίον, κι ὅμως μακρυά, ἀπόμακρος κι ὅμως κοντά... Εἶναι Αὐτὸς ὁ Ψηλότερος τῶν ψηλῶν, καὶ ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ λεχθεῖ ὅτι ὑπάρχει κάποιος χαμηλότερα ἀπὸ Αὐτόν, πιὸ μακρυὰ ἀπὸ Αὐτόν. Εἶναι στὸν οὐρανό, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ λεχθεῖ ὅτι Αὐτὸς δὲν εἶναι στὴ γῆ. Συνδυάζονται σ' Αὐτὸν οἱ πιὸ τέλειες ἰδιότητες καὶ ἐκδηλώνει τὶς ἀρετές, οἱ ὁποῖες πράγματι εἶναι ἄξιες ἐπαίνου. Εἶναι ἡ Πηγὴ ὅλης τῆς ὑπεροχῆς. Εἶναι ὁ Πανίσχυρος. Κάθε τι καλὸ προέρχεται ἀπ' Αὐτὸν καὶ σ' Αὐτὸν ἐπιστρέφουν ὅλα τὰ πράγμα-

τα· ὅλες οἱ κτήσεις ἀνήκουν σ' Αὐτόν, κι Αὐτὸς συνδυάζει ὅλη τὴν ὑπεροχή. Εἶναι ἀπαλλαγμένος ἀπὸ ἐλαττώματα, χωρὶς ἀδυναμία. Εἶναι μοναδικὸς στὸ δικαίωμά Του νὰ λατρεύεται ἀπὸ ὅλους ποὺ κατοικοῦν στὴ γῆ ἢ ἀνήκουν στὸν οὐρανό.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 20: 'Αλ Βασίγιατ σελ. 10-11)

Η ΘΕ·Ι·ΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ

"Οποιος δὲν εἶναι ἀπαλλαγμένος ἀπὸ τὴν ἀμφιβολία, δὲν εἶναι ἀσφαλής, οὔτε ἀπὸ τὴν τιμωρία. "Οποιος ἔχει τὴν κακοτυχία νὰ μὴ μπορεῖ νὰ δεῖ τὸ Θεὸ σ' αὐτὸν τὸν κόσμο, θὰ ἔχει ἐπίσης σκοτάδι ὡς μοίρα του στὴ Μέλλουσα Ζωή. Ὁ Θεὸς λέγει:

من كان في هذه اعمى فهو في الاخرة اعمى

«'Αλλὰ αὐτὸς ποὺ εἶναι τυφλὸς σ' αὐτὸν τὸν κόσμο θὰ εἶναι τυφλὸς καὶ στὴ Μέλλουσα Ζωή». (17:73)

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 13 σελ. 65: Κιτὰμπ "Αλ-Μπαρίγια σελ. 47)

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΟ ΤΩΝ ΑΦΟΣΙΩΜΕΝΩΝ Σ' ΑΥΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Πράγματι Πανίσχυρος καὶ Παντοδύναμος εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Ὁποίου οἱ πιστοὶ δὲν πᾶνε χαμένοι: αὐτοὶ ποὺ ἔρχονται σ' Αὐτὸν μὲ ἀγάπη καὶ πίστη. Ὁ ἐχθρὸς καυχιέται ὅτι θὰ τοὺς ἐκμηδενίσει μὲ τὸ κακό του καὶ θὰ τοὺς ἐξολοθρεύσει μὲ τὶς κακῆς πρόθεσης ὑποσχέσεις του. 'Ανόητε, λέει ὁ Θεός, θὰ τολμήσεις νὰ Μὲ πολεμήσεις; Καὶ νὰ ταπεινώσεις ἐκεῖνον ποὺ εἶναι ἀγαπητὸς σ' 'Εμένα; Πράγματι, τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ συμβεῖ σ' αὐτὴ τὴ γῆ, ἐκτὸς ἐὰν ἔχει θεσπιστεῖ ἔτσι στοὺς οὐρανοὺς καὶ κανένα γήινο χέρι δὲν μπορεῖ νὰ ἁπλωθεῖ πέρα ἀπὸ τὸ ὅριο ποὺ εἶναι καθορισμένο γι' αὐτὸ στοὺς οὐρανούς. "Ετσι, οἱ συνωμότες τοῦ κακοῦ καὶ σκληρῶν σχεδίων εἶναι οἱ πλέον ἀνόητοι, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἀπαίσιων καὶ ἀδιάντροπων συνωμοσιῶν τους, δὲν θυμοῦνται τὸ 'Ανώτατο "Ον, χωρὶς τὴ σαφῆ διαταγὴ τοῦ Ὁποίου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πέσει οὔτε ἕνα φύλλο.

Γι' αὐτό, παραμένουν χωρὶς ἐπιτυχία καὶ ματαιώνονται οἱ σκοποί τους· καὶ οἱ σωστὰ καθοδηγούμενοι δὲν βλάπτονται ἀπὸ τὸ κακό τους. 'Αντίθετα, τὰ σημεῖα τοῦ Θεοῦ ἐκδηλώνονται πλατιὰ καὶ αὐξάνεται ἡ κατανόηση τῶν ἀνθρώπων γιὰ τοὺς δρόμους τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Πανίσχυρος καὶ Παντοδύναμος Θεός, ὁ Ὁποῖος παραμένει ἀόρατος ἀπὸ τὰ μάτια, ἐκδηλώνει πράγματι τὸν Ἑαυτό Του μὲ τοὺς θαυμαστούς Του τρόπους.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 13 σελ. 19: Κιτὰμπ Ἀλ-Μπαρίγια, Μουκανταμὰ σελ. 1).

Ὁ Θεὸς εἶναι τὸ φῶς τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Κάθε φῶς ποὺ διακρίνεται, εἴτε εἶναι ὑψηλό, εἴτε χαμηλό, ἐὰν ἀνήκει στὶς ψυχὲς ἢ ἔχει σχέση μὲ τὰ σώματα, εἴτε εἶναι αὐθύπαρκτο, ἢ τοῦ ἔχει δοθεῖ ἡ ἰδιότητα, εἴτε εἶναι κρυμμένο ἢ φανερό, ὑποκειμενικὸ ἢ ἀντικειμενικό, εἶναι ἁπλῶς καὶ μόνον δῶρο τῆς Χάρης Του. Αὐτὸ εἶναι ἕνα σημεῖο ποὺ δείχνει ὅτι οἱ χάρες τοῦ Ἀλλὰχ συμπεριλαμβάνουν τὰ πάντα. Αὐτὸς εἶναι ἡ πηγὴ ὅλης τῆς χάρης, εἶναι ἡ τελευταία αἰτία κάθε φωτός, ἡ κεφαλόβρυση κάθε εὐσπλαχνίας. Ἡ Ὕπαρξή Του εἶναι ἡ ὑποστήριξη τοῦ σύμπαντος καὶ εἶναι τὸ καταφύγιο ὅλων, ὑψηλῶν καὶ χαμηλῶν. Εἶναι Αὐτὸς ποὺ ἔβγαλε τὰ πάντα ἔξω ἀπὸ τὸ σκοτάδι τῆς μηδαμινότητας καὶ ἔδωσε σὲ κάθε πρᾶγμα τὸ μανδύα τῆς ὀντότητας. Κανένα ἄλλο ὂν ἐκτὸς ἀπὸ Αὐτὸν δὲν ὑπάρχει μόνο του ἢ εἶναι αἰώνιο. Ὅλα τὰ ἄλλα ὄντα εἶναι δέκτες τῆς χάρης Του. Ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, ὁ ἄνθρωπος καὶ τὰ ζῶα, οἱ πέτρες καὶ τὰ δέντρα, οἱ ψυχὲς καὶ τὰ σώματα, ὅλα συντηροῦνται ἀπὸ τὴ Χάρη Του.

(Ρουχάνι Καζαίν, τόμ. 1 ὑποσημείωση σελ. 191-192: Μπραχιὴν-ε-Ἀχμαντίγια, ὑποσημείωση 11)

Ὅλα τὰ ἐγκώμια εἶναι γι' Αὐτὸν ποὺ εἶναι Αἰώνιος.
Κανεὶς δὲν εἶναι ἴσος Του, οὔτε κανεὶς εἶναι σὰν Αὐτόν.
Αὐτὸς παραμένει γιὰ πάντα, τὰ ὑπόλοιπα εἶναι παροδικά.
Τὸ ν' ἀγαπᾶς ἄλλους παρὰ Αὐτόν, εἶναι μιὰ ἁπλὴ φαντασία.
Αὐτὸς μόνο εἶναι ἡ ἐπιθυμία τῆς καρδιᾶς μου,
δὲν γνωρίζω κανέναν ἄλλο.
Ἡ καρδιά μου ἀναφωνεῖ: Ἅγιος εἶναι αὐτὸς ποὺ μὲ κρατᾶ στὴ θέα.
Αὐτὸς συντηρεῖ τὰ πάντα, ἡ Χάρη Του εἶναι ἔκδηλη.
Σ' Αὐτὸν μόνο βρίσκεται ἡ παρηγοριά μας.
Αὐτὸς μόνο εἶναι ἀγαπητὸς σ' ἐμᾶς.
Χωρὶς αὐτὸν δὲν μποροῦμε νὰ ζήσουμε,
ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι ψεύτικα.
Εὐλογημένη νὰ εἶναι ἡ ἡμέρα αὐτή,
Ἅγιος εἶναι Αὐτὸς ποὺ μὲ κρατᾶ στὴ θέα.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 12 σελ. 319, Μαχμοὺντ Κὶ Ἀμὶν σελ. 3)

Μιλῶ τὴν ἀλήθεια καὶ τίποτε ἐκτὸς τῆς ἀλήθειας. Ἐὰν οἱ

ψυχὲς προικισθοῦν μὲ μιὰ εἰλικρινῆ ἐπιθυμία γιὰ ἔρευνα, καὶ οἱ καρδιὲς διψάσουν γιὰ γνώση, τότε ἡ ἀνθρωπότητα θὰ λαχταρήσει νὰ ἀνακαλύψει ἐκεῖνο τὸ Μονοπάτι κι ἐκεῖνο τὸ Δρόμο. Ἀλλὰ πῶς μπορεῖ κάποιος νὰ φθάσει σ' ἐκεῖνο τὸ Μονοπάτι καὶ πῶς μπορεῖ νὰ ἀνυψωθεῖ τὸ πέπλο; Διαβεβαιώνω ὅλους ἐκείνους ποὺ ἀναζητοῦν, ὅτι μόνο τὸ Ἰσλὰμ δίνει τὰ χαρούμενα νέα γιὰ τὸ Δρόμο. Οἱ ἄλλες πίστεις ἀπὸ πολὺν καιρὸ ἔχουν βάλει ἕνα τέλος στὴ δυνατότητα ἀποκάλυψης ἀπὸ τὸ Θεό. Ἔτσι, νὰ εἶστε βέβαιοι ὅτι δὲν εἶναι ὁ Θεὸς ποὺ ἔχει φέρει τὴν ἀποκάλυψη σ' ἕνα τέλος. Ἀλλὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπος, αὐτὸς ὁ ὁποῖος γιὰ νὰ δικαιολογήσει τὴ φτώχεια του, καταφεύγει σ' αὐτὴ τὴν ψεύτικη δικαιολογία. Νὰ εἶστε βέβαιοι ὅτι ὅπως μᾶς εἶναι ἀδύνατο νὰ δοῦμε χωρὶς μάτια ἢ νὰ ἀκούσουμε χωρὶς αὐτιὰ ἢ νὰ μιλᾶμε χωρὶς γλῶσσα, ἔτσι μᾶς εἶναι ἀδύνατο νὰ δοῦμε τὴ μορφὴ τοῦ Ἀληθινὰ Ἀγαπημένου, χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ Ἱεροῦ Κορανίου. Ἤμουν νέος κάποτε. Τώρα εἶμαι γέρος. Ἀλλὰ δὲν βρῆκα κανένα ποὺ χωρὶς νὰ ἔχει πλησιάσει αὐτὴ τὴν ἁγνὴ πηγή, τὸ Κοράνιο, νὰ ἤπιε κατὰ κόρο ἀπὸ τὸ ποτήρι τῆς ὁρατῆς αὐτῆς ἐπίγνωσης.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 1 ὑποσημείωση σελ. 191-192: Μπραχιὴν-ι-Ἀχμαντίγια Μέρος 2)

1) Ἰδού, πῶς φανερώνεται τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος εἶναι ἡ ἔσχατη Πηγὴ ὅλου τοῦ φωτός. Ὁλόκληρο τὸ σύμπαν γυρίζει μέσα σ' ἕναν ἀντανακλαστικὸ καθρέφτη, γιὰ νὰ Τὸν διακρίνουν τὰ μάτια.

2) Χθὲς βράδυ, ἐνῶ παρατηροῦσα τὸ φεγγάρι, ταράχθηκα τόσο. Στὴν ὀμορφιὰ τοῦ φεγγαριοῦ ὑπῆρχαν ἴχνη ὀμορφιᾶς τοῦ Ἀγαπημένου μου.

3) Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδραση αὐτῆς τῆς τέλειας Ὀμορφιᾶς ἡ καρδιά μου εἶναι σὲ μιὰ κατάσταση ταραχῆς. Μὴ μοῦ ἀναφέρεις τὴν κομψότητα τοῦ Τούρκου ἢ τοῦ Τατάρου.

4) Ὦ Ἀγαπημένε μου! Πόσο ὑπέροχα ἐκδηλώνεται παντοῦ ἡ δημιουργική Σου δύναμη. Ὁποιοδήποτε δρόμο κι ἂν κυττάξω, βρίσκω πάντοτε δρόμο ποὺ μὲ ὁδηγεῖ στὴν παρουσία Σου.

5) Στὴν πηγὴ τοῦ ἥλιου, ἀποκαλύπτονται οἱ παλίρροιες τῆς δύναμής Σου. Κάθε ἄστρο σπινθηρίζει τὴ δόξα Σου.

6) Μὲ τὸ δικό Σου χέρι ἔχεις ραντίσει ἁλάτι ἐπάνω σὲ πονεμένες καρδιές, ποὺ καταλήγει σὲ ἀγωνιώδεις κραυγὲς μαραζωμένων ἐραστῶν.

7) Μὲ ποιὲς μυστήριες ἰδιότητες ἔχεις προικίσει κάθε μόριο! Ποιὸς μπορεῖ νὰ διαβάσει τοὺς ὀγκώδεις λογαριασμοὺς αὐτῶν τῶν μυστηρίων;

8) Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιληφθεῖ τὸ ἔσχατο σχέδιο τῆς δημιουργίας Σου. Ποιὸς μπορεῖ νὰ ξεμπερδέψει τὸν ἱστὸ αὐτοῦ τοῦ δυσνόητου αἰνίγματος;

9) Ἡ γοητεία Σου εἶναι ἡ οὐσία κάθε ὀμορφιᾶς. Κάθε λουλούδι ποὺ ἀνθίζει δανείζεται τὸ χρῶμα του ἀπὸ τὴ λαμπρότητα τῶν ἰδιοτήτων Σου.

10) Τὰ ὥριμα μεθυσμένα μάτια ὅλων ποὺ εἶναι προικισμένοι μὲ ὀμορφιά, ὑπενθυμίζουν Ἐσένα κάθε στιγμή. Πρὸς τὴν κατεύθυνσή Σου στρέφεται ὁ δείκτης κάθε κατσαροῦ βόστρυχου.

(Ρουχανὶ Καζαὶν τόμ. 2 σελ. 52, Σούρμα-ε-Τσάσμα-ε-Ἄρυα σελ. 4· ἀπὸ τὸ ποίημα «Ἕνας ὕμνος στὸ Θεό»)

Ἡ Ἑνότητα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἕνα φῶς τὸ ὁποῖο φωτίζει τὴν καρδιὰ μόνο μετὰ τὴν ἄρνηση ὅλων τῶν θεοτήτων, εἴτε ἀνήκουν στὸν ἐσωτερικὸ κόσμο, εἴτε στὸν ἐξωτερικὸ κόσμο.

Διαπερνᾶ κάθε μόριο τῆς ἀνθρώπινης ὕπαρξης. Πῶς μπορεῖ νὰ ἀποκτηθεῖ αὐτὸ χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀγγελιοφόρου Του; Καθῆκον τοῦ ἀνθρώπου εἶναι μόνο νὰ φέρει τὸ θάνατο ἐπάνω στὸν ἐγωισμό του καὶ νὰ διώξει τὴ διαβολικὴ ὑπερηφάνεια. Δὲν θὰ πρέπει αὐτὸς νὰ καυχιέται ὅτι ἔχει ἀναπραφεῖ στὸ λίκνο τῆς γνώσης, ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ θεωρήσει τὸν ἑαυτό του σὰν νὰ ἦταν ἁπλῶς ἕνα ἄτομο ποὺ ἀγνοεῖ τὰ πάντα καὶ νὰ ἀπασχοληθεῖ μὲ ἱκεσίες. Τότε τὸ φῶς τῆς Ἑνότητας θὰ κατέβει ἐπάνω σ' αὐτὸν ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ θὰ τοῦ ἀπονείμει νέα ζωή.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 22 σελ. 148: Χακικατοὺλ-Βὰχ σελ. 144)

Ο ΙΕΡΟΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ

(Εἴθε ἡ εἰρήνη καὶ οἱ εὐλογίες τοῦ Ἀλλὰχ νὰ εἶναι μαζί του)

Τὸ θεῖο φῶς τὸ ὁποῖο χορηγήθηκε στὸν ἄνθρωπο, τὸν πιὸ τέλειο μεταξὺ αὐτῶν, δὲν μοιράσθηκε ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, οὔτε ἀπὸ τὰ ἄστρα, οὔτε ἦταν στὸ φεγγάρι, οὔτε στὸν ἥλιο, ἢ στοὺς ὠκεανοὺς καὶ τὰ ποτάμια. Δὲν βρέθηκε στὰ ρουμπίνια ἢ στὰ σμαράγδια, οὔτε στὰ ζαφείρια, οὔτε στὰ μαργαριτάρια. Δὲν ἦταν σ' ὁποιοδήποτε γήινο ἢ οὐράνιο ἀντικείμενο. Τὸ κατεῖχε

μόνο ὁ τέλειος ἄνθρωπος, ποὺ φανερώνεται μὲ τὸν πιὸ τέλειο τρόπο στὸ πρόσωπο τοῦ κυρίου καὶ ἀφέντη μας Μωάμεθ, τὸν ἐκλεκτό, τὸν ἀρχηγὸ ὅλων τῶν προφητῶν, τὸν ἀρχηγὸ ἐκείνων ποὺ ζοῦν (στὴν ὄψη τοῦ Ἀλλάχ). Ἔτσι, ἐκεῖνο τὸ φῶς χορηγήθηκε σ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο καὶ κατὰ ἕνα βαθμὸ σ' ὅλους οἱ ὁποῖοι κατὰ πολλοὺς τρόπους εἶναι ὅμοιοι μ' αὐτόν. Τὴν τέλεια χάρη τὴν κατεῖχε στὴν πιὸ τέλεια ἐκδήλωσή της ὁ κύριος καὶ ἀφέντης μας, ὁ μὴ λόγιος Προφήτης, ὁ φιλαλήθης, ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ἡ ἀλήθεια μαρτυρεῖται, ὁ Μωάμεθ, ὁ ἐκλεκτός, ἄς ἔχει εἰρήνη.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 5 σελ. 160-162:
Ἄγιενα-ε-Καμαλὰτ-ε-Ἰσλὰμ σελ. 160 ὑποσημείωση)

Ἐγὼ κυττάζω πάντοτε μὲ θαυμασμὸ αὐτὸ τὸν Ἄραβα Προφήτη, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι Μωάμεθ, χιλιάδες εὐλογίες καὶ εἰρήνη ἐπ' αὐτοῦ. Πόσο ὑψηλὴ ἦταν ἡ θέση του! Δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιληφθεῖ κανεὶς τὸ τελευταῖο ὅριο τοῦ σταθμοῦ του, καί δὲν εἶναι ἐντὸς τοῦ πεδίου γνώσεων τοῦ ἀνθρώπου γιὰ νὰ καταλάβει πλήρως τὸ βάθος καὶ διεισδυτικότητα τῶν εὐγενῶν προτερημάτων του.

Ἀλλοίμονο, ἡ ἀπαιτούμενη ἀναγνώριση δὲν ἔχει ἀποδοθεῖ στὸν ὑψηλὸ βαθμό του. Αὐτὴ ἡ ἑνότητα, ἡ ὁποία εἶχε ἐξαφανισθεῖ ἀπὸ τὸν κόσμο, ἀποκαταστάθηκε ἀπὸ αὐτὸν τὸ γενναῖο ὑπέρμαχο. Αὐτὸς ἀγαποῦσε τὸ Θεὸ ἔντονα, καὶ ἔτσι ἡ ψυχή του ἀναλώθηκε στὴ βαθιὰ συμπάθεια γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Νὰ γιατὶ ὁ Θεός, ὁ Ὁποῖος ἦταν πλήρως ἐνήμερος τῆς κρυμμένης ὑπεροχῆς τῆς καρδιᾶς του, τὸν ἐξύψωσε πάνω ἀπ' ὅλους τοὺς Προφῆτες καὶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ παρελθόντος καὶ μέλλοντος, καὶ ἐξεπλήρωσε τὶς ἐπιθυμίες τῆς καρδιᾶς του στὴ διάρκεια τῆς ζωῆς του.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμος 22, Χακικατοὺλ-Βαχὶ σελ. 115-116)

Ὁ Ἱερὸς Προφήτης μας, ἡ εἰρήνη καὶ οἱ εὐλογίες τοῦ Ἀλλὰχ νὰ εἶναι μαζί του, συνδυάζει στὸν ἑαυτό του τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν προφητῶν, γιατὶ σ' αὐτὸν συγχωνεύονται οἱ εὐγενεῖς ἰδιότητες ποὺ βρίσκουμε χωριστὰ σὲ ὅλους τοὺς προφῆτες. Ἔτσι, αὐτὸς εἶναι ὁ Μωυσῆς, καθὼς καὶ ὁ Ἰησοῦς· αὐτὸς εἶναι ὁ Ἀδάμ, εἶναι ὁ Ἀβραάμ, εἶναι ὁ Ἰωσήφ, καὶ ἐπίσης εἶναι ὁ Ἰακώβ. Ὁ Θεὸς τὸ δείχνει αὐτὸ σ' αὐτό του τὸ στίχο:

فبهداهم اقتده

«Ἔτσι, ἀκολούθησε ἐσὺ τὴν ὁδηγία τους». (6:91)

Σημασία: Ὦ Προφήτη τοῦ Θεοῦ, συγχώνευσε στὸν ἑαυτό σου τὶς ποικίλες διδασκαλίες ὅλων τῶν προφητῶν. Αὐτὸ δείχνει ὅτι ἡ ὑπεροχὴ ὅλων τῶν προφητῶν συνδυάστηκε στὸν Ἱερὸ Προφήτη, εἰρήνη καὶ εὐλογίες τοῦ Ἀλλὰχ ἐπ' αὐτοῦ. Στὴν πραγματικότητα, τὸ ἴδιο τὸ ὄνομα Μωάμεθ τὸ δείχνει αὐτό, γιατὶ σημαίνει «αὐτὸς ποὺ εἶναι ὁ πιὸ πολὺ ἐγκωμιασμένος». Ὁ μεγαλύτερος ἔπαινος μπορεῖ μόνον νὰ κατανοηθεῖ, ἐὰν εἶναι δεδομένο ὅτι οἱ καλύτερες ἀρετὲς καὶ εἰδικὲς ἰδιότητες ὅλων τῶν προφητῶν συγχωνεύονται σ' αὐτόν.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμος 5 σελ. 343· Ἀγιένα-Καμαλὰτ-ε-Ἰσλάμ)

Μοῦ δόθηκε νὰ καταλάβω ὅτι ἀπ' ὅλους τοὺς Ἀγγελιοφόρους, ἐκεῖνος ποὺ ἔδωσε τὶς πιὸ τέλειες καὶ ἁγνὲς διδασκαλίες πλήρεις σοφίας, κι ἐκεῖνος ποὺ ἐπέδειξε τὶς εὐγενέστερες ἀνθρώπινες ἰδιότητες, εἶναι ὁ Ἱερὸς Προφήτης Μωάμεθ, ὁ κύριος καὶ ἀφέντης μας, εἴθε ἡ εἰρήνη καὶ οἱ εὐλογίες τοῦ Ἀλλὰχ νὰ εἶναι ἐπ' αὐτοῦ.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμος 17· Ἀρμπαὴν ἀρ. 1, σελ. 3)

Ὅταν ἐξετάζουμε μὲ εὐθύτητα καὶ δικαιοσύνη ὅλους τοὺς προφῆτες τοῦ παρελθόντος, βρίσκουμε ὅτι ὁ Μωάμεθ, ὁ Ἱερὸς Προφήτης τοῦ Ἰσλάμ, διακρίνεται ὡς ὁ πιὸ γενναῖος μεταξὺ αὐτῶν, ὁ μόνος ὁ ὁποῖος κατεῖχε πλήρως ὅλα τὰ προτερήματα τῆς ζωῆς καὶ ἦταν ὁ πιὸ ἀγαπητὸς ἀπὸ τὸ Θεό.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμος 12, Σιρὰζ-οὐλ-Μινεὲρ σελ. 72)

Ἕνα περίεργο, ἀπίθανο γεγονός, ἔλαβε χώρα στὶς ἐρήμους τῆς Ἀραβίας, ὅταν ἑκατοντάδες καὶ χιλιάδες νεκρῶν ζωντάνεψαν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, καὶ ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν διαφθαρεῖ ἐπὶ γενεὲς γενεῶν πῆραν Θεϊκὸ χρῶμα. Οἱ τυφλοὶ ἄρχισαν νὰ βλέπουν καὶ οἱ γλῶσσες τῶν βουβῶν ἄρχισαν νὰ ρέουν μὲ Θεία σοφία. Μιὰ τέτοια ἀναστάτωση ἔλαβε χώρα στὸν κόσμο, ποὺ κανένα μάτι δὲν εἶχε δεῖ καὶ κανένα αὐτὶ δὲν εἶχε ἀκούσει πρίν. Ἀντιλαμβάνεσθε τί ἦταν αὐτό; Ὅλο αὐτὸ ἔγινε ἀπὸ τὶς προσευχὲς κατὰ τὴ διάρκεια τῶν σκοτεινῶν νυκτῶν, ἐκείνου ποὺ εἶχε χαθεῖ πλήρως στὸ Θεό, καὶ δημιουργήθηκε μιὰ ταραχὴ στὸν κόσμο καὶ ἐκδηλώθηκαν τέτοια θαύματα ποὺ φαίνονταν ἀδύνατα στὰ χέρια ἐκείνου τοῦ ἀγράμματου καὶ ἀδύναμου ἀνθρώπου. Ὦ Ἀλλάχ, στεῖλε εὐλογίες καὶ εἰρήνη σ' αὐτὸν καὶ στοὺς ὀπαδούς του ἀνάλογες μὲ τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ τὶς τα-

λαιπωρίες του γιὰ τὸ λαὸ τοῦ Ἰσλὰμ καὶ ρίξε ἐπάνω του τὸ φῶς τοῦ ἐλέους Σου γιὰ πάντα.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμος 6, Μπαρακατοὺντ Ντουὰ σελ. 10)

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΥΠΕΣΧΗΜΕΝΟΥ ΜΕΣΣΙΑ

Σ' ἕνα ὄνειρο εἶδα ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἔψαχναν γιὰ ἕναν Ἀναζωογονητή. Ἦρθε ἕνας ἀπ' αὐτοὺς δείχνοντας πρὸς τὴν κατεύθυνσή μου καὶ δήλωσε: «Αὐτὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀγαπᾶ τὸν Ἀγγελιοφόρο τοῦ Ἀλλάχ». Μ' αὐτὸ ἐννοοῦσε ὅτι τὸ κύριο προσόν, τὸ ὁποῖο ἔπρεπε νὰ κατέχει ὁ Ἀναζωογονητὴς ἦταν ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Ἱερὸ Προφήτη, εἰρήνη καὶ εὐλογίες τοῦ Ἀλλὰχ ἐπ' αὐτοῦ. Καὶ σύμφωνα μὲ αὐτοὺς ἐγὼ βέβαια ἐκπληροῦσα αὐτὸ τὸν ὅρο.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 1, σελ. 528, ὑποσημείωση Μπραχίην-ε-'Αχμαντίγια)

Ὁ κόσμος δὲν μπορεῖ νὰ μὲ δεχθεῖ, γιατὶ δὲν ἀνήκω σ' αὐτὸ τὸν κόσμο. Ἀλλὰ αὐτοὶ ποὺ εἶναι προικισμένοι γιὰ τὸν ἄλλο κόσμο, εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ μὲ δέχονται καὶ θὰ μὲ δεχθοῦν. Αὐτὸς ποὺ θὰ μὲ ἀπορρίψει, θὰ ἀπορρίψει Αὐτὸν ποὺ μ' ἔχει στείλει, καὶ αὐτὸς ποὺ συνενώνεται μὲ μένα, συνενώνεται μ' Αὐτὸν ποὺ ἀντιπροσωπεύω. Φέρνω ἕναν πυρσό, ὁ ὁποῖος θὰ φωτίσει ὅλους ποὺ ἔρχονται κοντὰ σὲ μένα, ἀλλὰ ἐκεῖνος ποὺ ἔχει ὑποψίες καὶ ἀμφιβολίες καὶ φεύγει μακρυά, θὰ ὑποβληθεῖ στὸ σκοτάδι. Εἶμαι τὸ ἀπόρθητο φρούριο γι' αὐτὴ τὴν ἐποχή. Ὅποιος μπεῖ στὸ ποίμνιό μου θὰ προστατεύεται ἀπὸ κλέφτες, ληστὲς καὶ θηρία τῆς ἐρήμου.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 3 σελ. 34· Φατὰχ Ἰσλὰμ σελ. 34)

Καλῶ γιὰ μάρτυρα τὸν Πανίσχυρο Θεό, ὁ Ὁποῖος κρατᾶ τὴ ζωή μου στὸ χέρι Του, ποὺ συγκρινόμενος μὲ κάθε ἄλλη ψυχὴ μ' ἔχει προικίσει μὲ συντριπτικὰ μεγαλύτερη δυνατότητα νὰ εἰσέλθω στὴν κατανόηση καὶ στὴ βαθύτερη σοφία τοῦ Ἱεροῦ Κορανίου.

Ἐὰν ὁποιοσδήποτε ἀπὸ τοὺς Μάουλβις (παραδοσιακοὶ Μουσουλμάνιοι λόγιοι), ὁ ὁποῖος ἀντιτίθεται σὲ μένα σὲ ἀπάντηση στὶς ἐπαναλαμβανόμενες προσκλήσεις μου, προσπαθήσει νὰ μὲ ἐπισκιάσει στὴν ἑρμηνεία τοῦ Ἱεροῦ Κορανίου, ὁ Θεὸς θὰ ματαιώσει τὶς προσπάθειές του καὶ θ' ἀποκαλύψει τὴν ἄγνοιά

του. Έτσι, ἡ κατανόηση τοῦ Κορανίου, ἡ ὁποία μοῦ ἔχει ἀπονεμηθεῖ, εἶναι ἕνα Σημεῖο τοῦ Ἀλλάχ, τοῦ Ἔνδοξου, καὶ ἐγὼ ἔχω πλήρη ἐμπιστοσύνη στὴ χάρη τοῦ Ἀλλάχ, ὥστε σύντομα ὁ κόσμος θ' ἀρχίσει νὰ βλέπει ὅτι εἶμαι εἰλικρινὴς σ' αὐτὴ τὴ διακήρυξη.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 2 σελ. 41: Σιρὰζ-Οὺλ-Μουνεὲρ σελ. 41)

Δὲν εἶμαι μόνος. Αὐτὸς ὁ εὐγενὴς Κύριος εἶναι μαζί μου. Κανεὶς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι πιὸ κοντὰ σ' ἐμένα ἀπ' Αὐτόν. Εἶναι μόνο ἀπὸ τὴ Χάρη Του, τὸ ὅτι μοῦ ἔχει δοθεῖ μιὰ φιλόστοργη ψυχή, πάντα πρόθυμη νὰ Τὸν ὑπηρετεῖ, παρὰ τὸν πόνο· ἔτσι ὥστε νὰ προσφέρω μὲ ζῆλο καὶ εἰλικρίνεια ἐξέχουσες ὑπηρεσίες γιὰ τὴν ὑπόθεση τῆς πίστης καὶ νὰ ὁδηγήσω στὴ νίκη μεγάλες (πνευματικὲς) ἐκστρατεῖες γιὰ τὸ Ἰσλάμ. Μοῦ ἔχει ἀναθέσει νὰ ἐκπληρώσω ὅλα αὐτὰ καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μὲ κάνει ν' ἀπέχω ἀπὸ τὴν ἐπιδίωξη αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 5, σελ. 35·
Ἀγιένα-ε-Καμαλὰτ-ε-Ἰσλὰμ σελ. 35)

Θὰ ἔπρεπε νὰ ἀρκοῦσε σ' ἕνα ἐνάρετο ἄτομο νὰ παρατηρήσει ὅτι ὁ Θεὸς κατέκλυσε μὲ τέτοιες εὐλογίες, ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικά, τὸ σῶμα μου καὶ τὴν ψυχή μου, ποὺ δὲν μπορῶ νὰ τὶς μετρήσω. Ἤμουν νέος ὅταν διακήρυξα ὅτι εἶμαι ἀποδέκτης τῆς Θεϊκῆς ἀποκάλυψης. Τώρα ἔχω γεράσει. Περισσότερα ἀπὸ εἴκοσι χρόνια ἔχουν περάσει ἀπὸ τὴν ἔναρξη τῆς διακήρυξής μου. Πολλοὶ ἀγαπητοὶ φίλοι νεώτεροι ἀπὸ ἐμένα ἔχουν πεθάνει, ἀλλὰ Αὐτὸς μοῦ χάρισε αὐτὴ τὴν ὥριμη ἡλικία. Παρέμεινε Αὐτὸς ὁ Σύμβουλός μου καὶ μόνο Αὐτὸς ἦταν Ἐπαρκὴς γιὰ νὰ μὲ βοηθήσει σ' ὅλες τὶς δύσκολες καταστάσεις. Πές μου, εἶναι αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ ἐκείνων, ποὺ καταλογίζουν ψευδῶς πράγματα στὸν Ἀλλάχ;

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 11 σελ. 50: Ἀνζὰμ-ε-Ἀθάμ)

ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΙΔΡΥΣΗΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Ὦ φίλοι μου, ποὺ ἔχετε κάνει συμφωνία μαζί μου, εἴθε ὁ Θεὸς νὰ δώσει τὴ δύναμη σὲ ἐμένα καὶ σὲ σᾶς, νὰ κάνουμε τέτοια πράγματα ποὺ θὰ Τὸν εὐχαριστοῦσαν. Σήμερα εἶστε λίγοι σὲ ἀριθμὸ καὶ σᾶς φέρονται μὲ περιφρόνηση. Περνᾶτε μιὰ περίοδο δοκιμασίας. Σύμφωνα πρὸς τὸ καθιερωμένο σχέδιό Του

γιὰ τὰ πράγματα, θεσπίσθηκε ἀπὸ τὸ Θεὸ ἀπὸ ἀπομνημονεύτων χρόνων ὅτι θὰ γίνουν προσπάθειες ἀπ' ὅλες τὶς κατευθύνσεις γιὰ νὰ διστάσετε. Θὰ ταλαιπωρηθεῖτε μὲ κάθε τρόπο καὶ θὰ πρέπει νὰ ἀνεχθεῖτε ὅλους τοὺς τρόπους ὁμιλίας. Κάθε ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ θὰ ἐπιβάλει τὴ δυστυχία ἐπάνω σας μὲ τὴ γλῶσσα του ἢ μὲ τὸ χέρι του, θὰ τὸ κάνει αὐτὸ μὲ τὴν πίστη ὅτι τὸ κάνει στὴν ὑπηρεσία τοῦ 'Ισλάμ. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἐπίσης θὰ δοκιμασθεῖτε ἀπὸ τὸν Οὐρανό, ὥστε νὰ ἔχετε δοκιμασθεῖ μὲ τὸν κάθε δυνατὸ τρόπο. Γι' αὐτό, ἀκοῦστε ὅτι γιὰ ἐσᾶς ὁ δρόμος τῆς νίκης δὲν βρίσκεται στὴν κατεύθυνση τῆς ξερῆς λογικῆς, τὴν ὁποία μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε, ἢ ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἀνταποδώσετε κοροϊδία μὲ κοροϊδία ἢ ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἀνταποδώσετε ὕβρη μὲ ὕβρη. 'Εὰν υἱοθετήσετε μιὰ τέτοια στάση, θὰ σκληρύνουν οἱ καρδιές σας καὶ ἐσεῖς θὰ ἐγκαταλειφθεῖτε μόνο μὲ ἁπλὰ λόγια, τὰ ὁποῖα ὁ Παντοδύναμος Θεὸς ἀποστρέφεται καὶ ἀπεχθάνεται. Ἔτσι, μὴ συμπεριφέρεσθε μὲ τρόπο ποὺ θὰ μπορούσατε νὰ γίνετε ἀντικείμενο γιὰ δυὸ κατάρες—τὴν κατάρα τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν κατάρα τοῦ Θεοῦ.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 3 σελ. 546-548: 'Αζαλὰ-ε-'Αουχάαμ σελ. 446)

Μὴ σκεφθεῖς, οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή, πὼς ὁ Θεὸς θὰ σ' ἀφίσει νὰ πᾶς χαμένος. Πράγματι, εἶσαι ἕνας σπόρος φυτεμένος ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ στὸ χῶμα. Κατὰ συνέπεια, διακηρύσσει ὁ Θεός, ὁ σπόρος αὐτὸς θὰ βλαστήσει καὶ θὰ ἀναπτυχθεῖ καὶ θὰ βγάλει κλαδιὰ πρὸς κάθε κατεύθυνση καὶ θὰ γίνει ἕνα πολὺ γερὸ δέντρο.

«Λοιπόν, ἂς εἶναι εὐλογημένος ὅποιος ἔχει ἐμπιστοσύνη στὸ λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν θὰ πρέπει νὰ φοβᾶται τὶς παρεμβαλλόμενες δοκιμασίες». Θυμηθεῖτε ὅτι εἶναι βασικὸ γιὰ τὶς δοκιμασίες νὰ ἔρθουν, ὥστε ὁ 'Αλλὰχ νὰ μπορέσει νὰ διακρίνει ποιὸς ἀπὸ ἐσᾶς εἶναι εἰλικρινὴς στὸ συμβόλαιό του Μπαΐ'ατ καὶ ποιὸς ἀπὸ ἐσᾶς εἶναι ψεύτης.

Αὐτὸς ποὺ σκοντάφτει στὴν πορεία ὁποιασδήποτε δοκιμασίας, δὲν θὰ βλάψει τὸ Θεὸ οὔτε στὸ ἐλάχιστο καὶ τὸ κακὸ πεπρωμένο του θὰ τὸν ὁδηγήσει τελικὰ στὴν κόλαση. Αὐτὸς δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ γεννηθεῖ. Ὅσο γιὰ ἐκείνους ποὺ παραμένουν σταθεροὶ ὣς τὸ τέλος, παρ' ὅλες τὶς συμφορὲς ποὺ ἀντιμετώπισαν καὶ πέρασαν περιόδους μεγάλης ταραχῆς καὶ τρόμου, αὐτοὶ ποὺ ἔχουν ὑποστεῖ χλευασμὸ καὶ ἔγιναν περίγελως ἀπὸ ἔθνη, καὶ στοὺς ὁποίους ὁ κόσμος θὰ φερθεῖ μὲ ἀπόλυτη περιφρόνηση, αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ θὰ βγοῦν νικητὲς στὸ τέλος καὶ οἱ πῦλες τῶν εὐλογιῶν θὰ ἀνοίξουν γιὰ νὰ τοὺς καλωσορίσουν.

Ἔτσι μ' ἔχει καθοδηγήσει ὁ Θεός, ὅταν μοῦ μίλησε, γιὰ νὰ τὸ ξεκαθαρίσω στοὺς ὀπαδούς μου, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι,

οἱ ὁποῖοι ἔχουν πιστέψει καὶ ἡ πίστη τους δὲν ἔχει κανένα ἴχνος ἐπίγειων κινήτρων, οὔτε εἶναι κηλιδωμένη μὲ δειλία καὶ ὑποκρισία, ἔχουν μιὰ τέτοια πίστη ποὺ ποτὲ δὲν θὰ ἀποφύγει νὰ συμμορφωθεῖ στὶς ἀπαιτήσεις ὑπακοῆς σὲ ὁποιοδήποτε ἐπίπεδο. Τέτοιοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἔγιναν ἀγαπητοὶ ἀπὸ τὸ Θεό. Πρόκειται γι' αὐτοὺς ποὺ ὁ Θεὸς δηλώνει ὅτι βαδίζουν τὸ μονοπάτι τῆς ἀλήθειας.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 20 σελ. 309: 'Αλ Βασίγιατ σελ. 11)

'Ακοῦστε, λοιπόν, ὅλοι σας ποὺ θεωρεῖτε τοὺς ἑαυτούς σας ὅτι εἶσθε ἡ κοινότητά μου, ὅταν πραγματικὰ βαδίζετε τὸ μονοπάτι τῆς εὐθύτητας, μόνο τότε θὰ ὑπολογισθεῖτε στὸν οὐρανὸ σὰν κοινότητά μου. Ἔτσι, κάνετε τὶς προσευχές σας πέντε φορὲς τὴν ἡμέρα, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ φόβο καὶ ἐπαγρύπνηση τῆς παρουσίας τοῦ Παντοδύναμου Θεοῦ, σὰν νὰ Τὸν βλέπετε μὲ τὰ δικά σας μάτια. Ἐπίσης, τηρεῖστε τὶς ἡμέρες νηστείας μὲ εἰλικρίνεια γιὰ χάρη τοῦ 'Αλλάχ, ἐκπληρώνοντας τὰ ἀπαιτούμενα. Κάθε ἕνας ἀπὸ ἐσᾶς ποὺ εἶναι φορολογήσιμος γιὰ Ζακάτ, θὰ πρέπει νὰ πληρώσει Ζακάτ. Παρόμοια, ὅποιος εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ πάει γιὰ Προσκύνημα καὶ δὲν ἔχει λόγο γιὰ ἐξαίρεση, αὐτὸς πρέπει νὰ κάνει τὸ Προσκύνημα. Νὰ κάνεις καλὰ ἔργα μὲ τοὺς καλύτερους τρόπους καὶ νὰ ἀπορρίπτεις τὸ κακὸ μὲ ἀπέχθεια. Νὰ θυμᾶσαι ὅτι κανένα ἔργο ἀπὸ τὰ δικά σου ποὺ στερεῖται εὐθύτητας δὲν θὰ γίνει δεκτὸ ἀπὸ τὸ Θεό. Καμιὰ πράξη στὴν ὁποία παραμένει ἡ ρίζα αὐτὴ ἀνέπαφη, δὲν θὰ ἐπιτραπεῖ νὰ πάει χαμένη. Εἶναι ἀναπόφευκτο τὸ ὅτι θὰ περάσετε ἀπὸ διάφορες δοκιμασίες πόνου καὶ δυστυχίας, ὅπως ἔχουν δοκιμασθεῖ οἱ πιστοὶ πρὶν ἀπὸ ἐσᾶς. Γι' αὐτὸ παραμείνετε πάντοτε ἐπιφυλακτικοὶ μήπως καὶ σκοντάψετε. Ἡ γῆ δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς κάνει κακό, ἐφ' ὅσον ἔχετε σταθεροὺς δεσμοὺς μὲ τὸν οὐρανό. Ἐὰν ποτὲ περιέλθετε σὲ λύπη, θὰ περιέλθετε σὲ λύπη μᾶλλον ἀπὸ τὰ δικά σας χέρια, παρὰ ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν σας. Ἐὰν χάσετε κάθε τιμὴ σ' αὐτὴ τὴ γῆ, ὁ Θεὸς θὰ σᾶς ἀπονείμει μιὰ αἰώνια τιμὴ στὸν οὐρανό. Ἔτσι, μὴν Τὸν ἐγκαταλείπετε. Εἶναι βέβαιο ὅτι θὰ δοκιμάσετε πόνο στὰ χέρια τους καὶ πολλὲς ἀπὸ τὶς φιλοδοξίες σας δὲν θὰ ἐκπληρωθοῦν. 'Αλλὰ μὴν ἔχετε βαριὰ καρδιά. Ὁ Θεὸς ἁπλῶς σᾶς δοκιμάζει ἐὰν εἶσθε σταθεροὶ στὸ σκοπό Του ἢ ὄχι. Ἐὰν ἐπιθυμεῖτε νὰ σᾶς δοξάζουν ἀκόμα καὶ οἱ ἄγγελοι στὸν οὐρανό, τότε ὑποφέρετε στὸ μονοπάτι τοῦ 'Αλλὰχ μὲ φιλοφροσύνη καὶ παραμείνετε χαρούμενοι, ἀκοῦτε ὕβρεις καὶ παραμείνετε εὐγνώμονες καὶ παρὰ τὴν ἀπογοήτευσή σας μὴν κόβετε τοὺς δεσμούς σας (μὲ τὸ Θεό). Εἶστε οἱ τελευταῖοι ἄνθρωποι ποὺ δημιουργηθήκατε ἀπὸ

τὸ Θεό. Ἔτσι, κάνετε τέτοια ἔργα εὐσεβείας, ποὺ ἀγγίζουν τὸ ὑψηλότερο ἐπίπεδο τῆς ὑπεροχῆς.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 19 σελ. 17: Κάσχτι Νοὺχ σελ. 15)

Μὴ σκοτώνετε τὴν ἀλήθεια προσκολλώντας πεισματικὰ στὴν ἀδικία. Δεχτεῖτε τὴν ἀλήθεια, ἔστω καὶ ἂν τὴν λαμβάνετε ἀπὸ ἕνα παιδί. Παρόμοια, ὅταν βρίσκετε ὅτι ὁ ἐχθρός σας ἔχει δίκιο, ἀποκηρύξετε ἀμέσως τὴ στεγνὴ ἐπιχειρηματολογία σας. Προσκολληθεῖτε σταθερὰ στὴν ἀλήθεια καὶ δῶστε ἀληθινὴ μαρτυρία. Θυμηθεῖτε πῶς ὁ Δοξασμένος Θεὸς σᾶς νουθετεῖ:

فاجتنبوا الرجس من الاوثان واُجتنبوا قول الزور

Αὐτὸ σημαίνει, ἀποφεύγετε μὲ ἀπέχθεια τὰ εἴδωλα καὶ ἀποφεύγετε νὰ λέτε ψέματα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο δὲν εἶναι μικρότερη ἁμαρτία ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρεία. Ὅ,τιδήποτε σᾶς ἀποστρέφει ἀπὸ τὸν πραγματικό σας σκοπό, αὐτὸ εἶναι ἕνα εἴδωλο στὸ μονοπάτι σας. Νὰ εἶστε εἰλικρινεῖς μάρτυρες, ἀκόμα καὶ ἂν αὐτὸ εἶναι ἐναντίον τῶν πατέρων σας ἢ ἀδελφῶν ἢ φίλων. Μὴν ἀφίνετε τὴν ἐχθρότητα ἐναντίον ὁποιουδήποτε νὰ σᾶς ἐμποδίσει νὰ ἀπονέμετε δικαιοσύνη.

Μὴ συμπεριφέρεσθε ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλο μὲ φιλαργυρία, μὴ δείχνετε μνησικακία, μὴν ἔχετε ζήλεια καὶ κρύα καρδιά. Οἱ διδασκαλίες τοῦ Ἱεροῦ Κορανίου μποροῦν νὰ χωρισθοῦν σὲ δύο κύριες κατηγορίες: Ἡ πρώτη εἶναι ἡ Ἑνότητα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἀγάπη καὶ πίστη σ' Αὐτόν, ἂς εἶναι δοξασμένο τὸ ὄνομά Του. Ἡ δεύτερη εἶναι νὰ φέρεσθε μὲ καλωσύνη στοὺς ἀδελφούς σας καὶ συνανθρώπους σας.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 3 σελ. 550: Ἰζαλὰ-ε-Ἀουχὰμ μέρος 2, σελ. 450)

Τηρεῖτε τὴν ἀλήθεια καὶ ἐμμείνετε σταθερὰ σ' αὐτήν. Αὐτὸς βλέπει τί εἶναι στὶς καρδιές σας. Μπορεῖ ποτὲ νὰ Τὸν ἐξαπατήσει ὁ ἄνθρωπος; Μπορεῖ νὰ σᾶς ὠφελήσει ἡ ἀπάτη ἐνώπιόν Του;

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 3 σελ. 549: Ἰζαλὰ-ε-Ἀουχὰμ μέρος 2, σελ. 449)

Ἐὰν θέλετε νὰ εἶναι ὁ Θεὸς εὐχαριστημένος μαζί σας στὸν οὐρανό, ἑνωθεῖτε καὶ νὰ εἶσθε σὰν δύο ἀδέλφια τῆς ἴδιας μητέρας. Πιὸ ἀξιοθαύμαστος εἶναι αὐτὸς ποὺ συγχωρεῖ τὰ ἁμαρτήματα τοῦ ἀδελφοῦ του περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους, καὶ καταδικασμένος εἶναι αὐτὸς ὁ ὁποῖος εἶναι ἰσχυρογνώμων καὶ δὲν

συγχωρεῖ. Αὐτὸς δὲν ἔχει τίποτα τὸ κοινὸ μαζί μου. Νὰ ζεῖτε μὲ φόβο, μήπως σᾶς καταρασθεῖ ὁ Θεός. Αὐτὸς εἶναι Ἅγιος καὶ εἶναι ἕνας ζηλότυπος φύλακας τῶν ἀγαπημένων Του. Οἱ κακοήθεις δὲν μποροῦν νὰ φθάσουν τὴν ἐγγύτητά Του, οἱ ἀλαζόνες δὲν μποροῦν νὰ κερδίσουν τὶν ἐμπιστοσύνη Του, οὔτε ὁ τύραννος μπορεῖ, ἢ ἐκεῖνος ποὺ παραβιάζει τὴν ἐμπιστοσύνη. Οὔτε ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἕτοιμος νὰ ἐγκαταλείψει ὅ,τιδήποτε γιὰ τὴν τιμὴ τοῦ ὀνόματός Του, οὔτε ἐκεῖνοι ποὺ ρίχνονται στὶς χαρὲς τοῦ κόσμου σὰν σκύλοι καὶ μυρμήγκια καὶ γύπες καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ζοῦν ἄνετα μὲ τὶς πολυτέλειες τοῦ κόσμου. Κάθε μὴ ἁγνὸ μάτι εἶναι ἀπομακρυσμένο ἀπὸ Αὐτόν, κάθε μὴ ἁγνὴ καρδιὰ δὲν Τὸν γνωρίζει. Αὐτοὶ ποὺ ἀγωνιοῦν πρὸς χάρη Του θὰ γλιτώσουν ἀπὸ τὴ φωτιὰ τῆς Κόλασης. Αὐτὸς ποὺ κλαίει γι' Αὐτὸν θὰ γελάσει στὸ τέλος καὶ αὐτὸς ποὺ φεύγει ἀπὸ τὸν κόσμο γιὰ χάρη Του θὰ Τὸν συναντήσει. Νὰ εἶσθε φίλοι τοῦ Ἀλλὰχ μὲ ὅλη σας τὴν καρδιά, καὶ μὲ τὴν εἰλικρίνεια, κερδίζοντας τὴν ἐγγύτητά Του μὲ αὐξανόμενο ζῆλο. Νὰ εἶσθε καλοὶ στοὺς ὑφιστάμενούς σας, στὶς συζύγους σας, καὶ στοὺς λιγώτερο τυχεροὺς ἀδελφούς σας, γιὰ νὰ σᾶς δείξουν καλωσύνη στὸν οὐρανό. Γίνετε εἰλικρινὰ δικοί Του, γιὰ νὰ ἀνήκει καὶ Αὐτὸς σ' ἐσᾶς.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 19 σελ. 14-15: Κάσχτι-ε-Νοὺχ σελ. 12-13)

ΝΟΥΘΕΣΙΕΣ

Νουθετῶ τὴν κοινότητά μου ν' ἀποφεύγει τὴν ἀλαζονεία, γιατὶ ἡ ἀλαζονεία εἶναι κάτι τὸ ἀπεχθὲς στὸ Θεό, τὸν Κύριο τῆς Δόξας. Ἴσως δὲν μπορεῖτε ν' ἀντιληφθεῖτε πλήρως τί εἶναι ἡ ἀλαζονεία. Ἔτσι, μάθετέ το ἀπὸ ἐμένα, γιατὶ μιλῶ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ καθένας ποὺ περιφρονεῖ τὸν ἀδελφό του, γιατὶ θεωρεῖ τὸν ἑαυτό του πιὸ ἔξυπνο ἢ περισσότερο ἐπιτυχημένο ἀπὸ αὐτόν, εἶναι ἀλαζονικός. Αὐτὸς εἶναι ἀλαζονικὸς γιατί, ἀντὶ νὰ θεωρεῖ ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἡ Βρυσομάνα ὅλης τῆς σοφίας καὶ γνώσης, θεωρεῖ τὸν ἑαυτό του κάτι. Δὲν ἔχει ὁ Θεὸς τὴ δύναμη νὰ τὸν διαταράξει διανοητικὰ καί, ἀντὶ σ' αὐτόν, νὰ χαρίσει ἀνώτερη γνώση, σοφία καὶ ἐπιδεξιότητα στὸν ἀδελφό του, τὸν ὁποῖο αὐτὸς θεωρεῖ κατώτερο; Παρόμοια, ἀλαζονικὸς εἶναι καὶ αὐτὸς πού, σκεπτόμενος τὸν πλοῦτο του ἢ τὴν ὑψηλή του θέση, κυττάζει ἀφ' ὑψηλοῦ τὸν ἀδελφό του. Εἶναι ἀλαζονικὸς γιατὶ ἔχει ἀγνοήσει τὸ γεγονὸς ὅτι αὐτὴ ἡ θέση καὶ τὸ μεγαλεῖο δόθηκαν σ' αὐτὸν ἀπὸ τὸ Θεό. Αὐτὸς εἶναι τυφλὸς καὶ δὲν ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει τὴ δύναμη νὰ τοῦ ἐπιφέρει τέτοια δυστυχία, ὥστε ξαφνικὰ νὰ τὸν ρίξει στὸ χαμηλότερο ἀπὸ τὸ

χαμηλὸ σημεῖο. Ἔχει τὴ δύναμη νὰ χορηγήσει μεγαλύτερο πλοῦτο καὶ ηὐημερία σ' ἐκεῖνο τὸν ἀδελφό του, τὸν ὁποῖο αὐτὸς θεωρεῖ μικρό. Ἀκόμα μιὰ φορά, ἐκεῖνο τὸ πρόσωπο εἶναι ἀλαζονικό, τὸ ὁποῖο περηφανεύεται γιὰ τὴν ἀνώτερη σωματική του ὑγεία, ἢ τὴν ὀμορφιά του, ἢ τὴν καλὴ ἐμφάνιση, ἢ δύναμη, ἢ ἀνδρεία καὶ περιφρονητικὰ περιπαίζει τὸν ἀδελφό του καὶ τὸν κοροϊδεύει καὶ ἀπευθύνεται σ' αὐτὸν μὲ χλευαστικὰ ὀνόματα· μὴ ἱκανοποιημένος μὲ αὐτό, διαφημίζει τὰ σωματικά του ἐλαττώματα. Αὐτὸ εἶναι ἔτσι, γιατὶ δὲν εἶναι ἐνήμερος γιὰ τὴν ὕπαρξη ἑνὸς Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος κατέχει τὴ δύναμη νὰ δημιουργήσει σ' αὐτὸν ξαφνικὰ τέτοια σωματικὰ ἐλαττώματα, ποὺ μποροῦν νὰ τὸν ἀφίσουν χειρότερο ἀπὸ τὸν ἀδελφό του.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 18 σελ. 402: Νουζοὺλ Μασὶχ σελ. 26)

ΚΑΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΙΑ ΑΛΛΟΥΣ

Τὸ νὰ κάνεις κακὲς σκέψεις καὶ ν' ἀποδίδεις λανθασμένα κίνητρα στὶς πράξεις ἄλλων, εἶναι μιὰ ἀρρωστημένη καὶ διεστραμμένη κατάσταση σ' ἕναν ἄνθρωπο, ἡ ὁποία καταστρέφει τὴν ποιότητα τῆς πίστης του καὶ τῆς χρηστότητάς του καὶ τὴν ἀναλώνει τόσο γρήγορα, ὅσο ἡ φωτιὰ ἀναλώνει τὰ προσανάμματα. Ὅταν τέτοιοι ἀρρωστημένοι ἄνθρωποι κάνουν τοὺς προφῆτες τοῦ Θεοῦ στόχο γιὰ τοὺς ὑπαινιγμούς τους, κάνουν κακὲς σκέψεις γι' αὐτούς, ὁ Θεὸς γίνεται ἐχθρός τους καὶ ὑπερασπίζεται τοὺς προφῆτες Του. Φυλάει τὴν τιμὴ τῶν ἀγαπημένων Του μὲ τέτοιο ζῆλο, ποὺ δὲν ἔχει τὸ παράλληλό του. Ὅταν κακολογήθηκα καὶ προσβλήθηκα μὲ διάφορους τρόπους, ὁ ἴδιος προστατευτικὸς ζῆλος τοῦ Θεοῦ ἔγινε λειτουργικὸς στὴν ἄμυνά μου.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 20: Ἄλ-Βασίγιατ σελ. 26 ὑποσημείωση)

Σοῦ λέγω εἰλικρινὰ ὅτι ἡ συνήθεια νὰ σκέπτεσαι κακὸ γιὰ τοὺς ἄλλους, εἶναι μιὰ μεγάλη ὀδύνη, ἡ ὁποία καταστρέφει τὴν πίστη τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν ἀλήθεια καὶ κάνει τοὺς φίλους του ἐχθρούς. Γιὰ νὰ ἀποκτήσει τὶς θαυμάσιες ἀρετὲς ἑνὸς σιντὶκ (σιντὶκ εἶναι ἕνας ὅρος ποὺ χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τὸ Ἱερὸ Κοράνιο, ποὺ δείχνει ἕναν πνευματικὸ βαθμὸ σχεδὸν ὅμοιο τῶν προφητῶν), εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ ἕνα πρόσωπο νὰ ἀποφεύγει τὴ συνήθεια νὰ σκέπτεται τὸ κακὸ γιὰ τοὺς ἄλλους. Ἐὰν κατὰ λάθος συμβεῖ νὰ ἔχει σκεφθεῖ κακὸ γιὰ ἄλλους, αὐτὸς θὰ πρέπει νὰ μετανοιώσει ἀμέσως καὶ νὰ

ζητήσει συγγνώμη ἐπανειλημμένα καὶ νὰ προσεύχεται στὸ Θεό, ὥστε νὰ προστατεύεται ἀπὸ τὸ νὰ διαπράξει πάλι αὐτὴ τὴν ἀφροσύνη καὶ νὰ σωθεῖ ἀπὸ τὶς συνέπειες. Ἡ πνευματικὴ αὐτὴ ἀσθένεια, δὲν πρέπει νὰ παίρνεται ἐλαφρά. Εἶναι μιὰ πολὺ ἐπικίνδυνη ἀσθένεια, ἡ ὁποία γρήγορα καταστρέφει τὸ θῦμα της.

(Μαλφουζὰτ τόμ. 1, σελ. 356)

Εἶναι σωστὸ γιὰ ἐσᾶς νὰ ἔχετε συμπάθεια γιὰ τοὺς ἄλλους καὶ νὰ ἐξαγνίζετε τοὺς ἑαυτούς σας, ὥστε νὰ μπορέσετε νὰ μοιρασθεῖτε σ' ἕνα βαθμὸ τὶς ἰδιότητες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Θυμηθεῖτε ὅτι χωρὶς τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, δὲν μπορεῖτε νὰ φθάσετε στὴν ἀληθινὴ χρηστότητα. Ἀπορρίψετε τελείως τὶς κατώτερες ἐπιθυμίες τῆς σάρκας καὶ ἀκολουθεῖστε τὸ μονοπάτι πρὸς τὴν εὐχαρίστηση τοῦ Ἀλλάχ, ποὺ εἶναι τὸ στενώτερο καὶ τὸ πλέον δύσκολο ἀπὸ ὅλα. Μὴν ξετρελλαίνεστε μὲ τὶς ἐπίγειες ἀπολαύσεις, γιατὶ αὐτὲς θὰ σᾶς ὁδηγήσουν μακρυὰ ἀπὸ τὸ Θεό. Τὸ νὰ ὑποφέρετε ἔτσι, εὐχαριστεῖ τὸ Θεὸ καὶ εἶναι καλύτερο ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἀπόλαυση ποὺ δυσαρεστεῖ Αὐτόν. Ἐκείνη ἡ ἧττα, ἡ ὁποία εὐχαριστεῖ τὸ Θεό, εἶναι καλύτερη ἀπὸ τὴ νίκη, ἡ ὁποία ἐπισύρει τὴ δυσαρέσκειά Του. Ἐγκαταλείψετε ἐκείνη τὴν ἀγάπη ποὺ σᾶς σέρνει κοντὰ στὴν ὀργὴ τοῦ Ἀλλάχ. Ἐὰν ἔρθετε σ' Αὐτὸν μὲ μιὰ ἁγνὴ καρδιά, Αὐτὸς θὰ σᾶς βοηθήσει μὲ κάθε τρόπο καὶ κανένας ἐχθρὸς δὲν θὰ μπορέσει νὰ σᾶς βλάψει.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 20, σελ. 307: "Αλ-Βασίγιατ σελ. 9)

Ἡ περιβολὴ τῆς χρηστότητας εἶναι ἕνας ὅρος τοῦ Ἱεροῦ Κορανίου. Αὐτὸ τονίζει τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ πνευματικὴ ὀμορφιὰ καὶ ὁ πνευματικὸς στολισμὸς μποροῦν νὰ ἐπιτευχθοῦν μόνο μὲ τὴ χρηστότητα. Καὶ χρηστότητα σημαίνει ὅτι ἕνα πρόσωπο πρέπει, μὲ ὅλες του τὶς δυνατότητες, νὰ ἐκπληρώσει τὶς εὐθύνες του σὲ σχέση μὲ τὶς δυνάμεις του καὶ τὸ συμβόλαιο πίστης μὲ τὸ Θεό, σὰν ἕνα ἱερὸ καθῆκον. Ἐπίσης, θὰ πρέπει νὰ δώσει μεγάλη προσοχὴ σ' αὐτὸ ποὺ ὀφείλει στοὺς συνανθρώπους του καὶ σ' ὅλα ποὺ δημιουργήθηκαν ἀπὸ τὸ Θεὸ ὡς καθῆκον ποὺ ἐπιβλήθηκε σ' αὐτόν. Αὐτὸς θὰ πρέπει νὰ διανύσει τὸ μονοπάτι τῆς χρηστότητας μὲ τὴν παραμικρὴ λεπτομέρεια, σύμφωνα μὲ ὅλες τὶς δυνατότητές του.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 21 σελ. 210:
Μπραχίην-ε-'Αχμαντίγια μέρος 5, σελ. 210)

Ἐκεῖνος ὁ Θεὸς (ποὺ παρουσιάζεται ἀπὸ τὸ Κοράνιο) εἶναι ἕνας ἐξαιρετικὰ πιστὸς Θεός, ὁ Ὁποῖος κάνει θαύματα γιὰ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι παραμένουν πιστοὶ σ' Αὐτόν. Ὁ κόσμος προτίθεται νὰ τοὺς καταστρέψει (αὐτοὺς ποὺ εἶναι πιστοὶ σ' Αὐτόν), ἀλλὰ Αὐτὸς ποὺ εἶναι φίλος τους τοὺς ἀπαλλάσσει ἀπὸ κάθε κίνδυνο καὶ τοὺς παρέχει τὴ νίκη σὲ κάθε πεδίο. Πόσο μοναδικὰ τυχερὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ ποτὲ δὲν διακόπτει τὸ δεσμό του μὲ Αὐτόν.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 19 σελ. 20: Κάσχτι Νοὺχ σελ. 20)

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Ὅταν ὁ Πανίσχυρος Θεὸς προτίθεται νὰ πληροφορήσει τὸν ὑπηρέτη Του γιὰ ἕνα θέμα ποὺ ἀνήκει στὸ βασίλειο τοῦ Ἀγνώστου, εἴτε τὸ κάνει αὐτὸ σὲ ἀπάντηση τῆς προσευχῆς τοῦ ὑπηρέτη Του, ἢ ἀνεξάρτητα, τὸν φέρνει σὲ μιὰ κατάσταση ποὺ χάνει τὶς αἰσθήσεις του καὶ ξαφνικὰ χάνει τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ περιβάλλον του. Σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση, χάνει τελείως τὴ γνώση ἀκόμα καὶ τῆς ὕπαρξής του. Σὰν ἕναν βουτηχτὴ ποὺ βουτᾶ ὡς τὸν πυθμένα τῆς πισίνας, καὶ αὐτὸς εἶναι πλήρως βουτηγμένος καὶ πνιγμένος σ' ἐκείνη τὴν κατάσταση ἀνιδιοτέλειας, ἄγνοιας καὶ ἀφασίας. Ὅταν στὸ τέλος φτάνει στὴν ἐπιφάνεια σὰν ἕνας βουτηχτής, μὲ τὸν ὁποῖο μοιράζεται τὴν πεῖρα του σ' ἕνα μεγάλο βαθμό, καὶ ἀπαλλάσσεται ἀπὸ ἐκείνη τὴν κατάσταση τῆς ἄγνοιας, ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀντήχηση μέσα του. Καθὼς ἡ ἀντήχηση αὐτὴ ἐξαφανίζεται, αὐτὸς γίνεται γνώστης τῆς παρουσίας τῆς πιὸ εὐχάριστης, καλὰ ἰσορροπημένης καὶ ἔξοχης ἐσωτερικῆς ἐπικοινωνίας. Καὶ ἡ ἐμπειρία αὐτὴ εἶναι τόσο παράξενη καὶ μεγαλειώδης, ποὺ εἶναι πέρα ἀπὸ τὶς δυνάμεις κάποιου νὰ τὴν περιγράψει μὲ λέξεις. Εἶναι ἡ πεῖρα αὐτή, ἡ ὁποία ἀποκαλύπτει τὴν ὕπαρξη ἑνὸς ρέοντος ποταμοῦ ἐσωτερικῆς σοφίας. Εἶναι διαμέσου αὐτῆς τῆς ἐμπειρίας, ποὺ ἕνας ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ λαμβάνει ἀπὸ τὸ Θεὸ ἀπαντήσεις σ' ὅλες τὶς ἱκεσίες του, σ' ἕναν ἐξαιρετικὰ λεπτὸ καὶ εὐχάριστο τόνο. Τότε, σὲ ἀπάντηση ὁποιασδήποτε ἐρώτησης, ἡ ὁποία παίρνει σχῆμα σ' αὐτὴν τὴν κατάσταση ἡμιλιποθυμίας, ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτει σ' αὐτὸν τέτοια βαθιὰ γνώση, ποὺ εἶναι ἀδύνατο γιὰ ἕναν ἄνθρωπο νὰ τὴν ἀνακαλύψει ἀλλοιῶς. Αὐτὸ καὶ μόνο ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα νὰ κερδίσει αὐτὸς μεγαλύτερη πίστη στὸ Θεὸ καὶ μιὰ καλύτερη κατανόηση τῶν θαυμαστῶν Του τρόπων. Ἡ ἱκεσία τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ ἀπάντηση τοῦ Θεοῦ σ' αὐτὴν μ' ἕναν τρόπο ἐκδήλωσης ὅτι Αὐτὸς εἶναι τὸ ἀληθινὸ ἀντικείμενο λατρείας, εἶναι μιὰ πεῖρα ἡ ὁποία δίνει τὴ δυνατότητα στὸν ἄνθρωπο νὰ

δεῖ τὸ Θεό, σὰν νὰ τὸν ἔβλεπε σ' αὐτὸν τὸν κόσμο. Ἔτσι ἀρχίζει ν' ἀνήκει ταυτόχρονα καὶ στοὺς δύο κόσμους.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 1 σελ. 260-262 ὑποσημείωση: Μπραχίην-ε-'Αχμαντίγια)

Σ' ἕναν ἄλλο τύπο ἀποκάλυψης, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει τίποτε νὰ κάνει μὲ τὴν ὑποκειμενικὴ ἐμπειρία τῆς καρδιᾶς, ἀκούει κανεὶς μιὰ φωνὴ σὰν νὰ μιλᾶ κάποιος πίσω ἀπὸ μιὰ κουρτίνα. Ἡ φωνὴ αὐτὴ εἶναι πολὺ εὐχάριστη καὶ χαρούμενη καὶ ρέει μὲ κάπως ζωηρὸ βῆμα, γεμίζοντας τὴν καρδιὰ ἑνὸς μὲ ἔκσταση. Ἴσως τὸ μυαλὸ τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔχει ἀπασχοληθεῖ μὲ βαθιὰ σκέψη, ὅταν ξαφνικὰ ἀκούγεται αὐτὴ ἡ φωνή. Ὅταν ἀκούσει αὐτὴ τὴ φωνή, διερωτᾶται ἀπὸ ποῦ ἦρθε καὶ ποιὸς ἔχει ἀπευθυνθεῖ σ' αὐτόν. Τότε κυττάζει ἐμπρὸς-πίσω, σὰν ἕνα ἔκπληκτο πρόσωπο καὶ ἔπειτα· ἀρχίζει νὰ ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἡ φωνὴ προῆλθε ἀπὸ ἕναν ἄγγελο. Ἡ ἐξωτερικὴ αὐτὴ φωνὴ ἀκούγεται συχνὰ καὶ μεταφέρει ἕνα χαρούμενο νέο ὅταν κάποιος στενοχωριέται ὑπερβολικὰ καὶ εἶναι φορτωμένος μὲ λύπη σχετικὰ μὲ κάποιο πρόβλημα.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 1 σελ. 287 ὑποσημείωση: Μπραχίην-ε-'Αχμαντίγια)

Ἔχει θεσπισθεῖ ἔτσι, ὥστε ἐκεῖνος ποὺ ἔχει ἕνα μέτρο φωτὸς θὰ φωτισθεῖ περισσότερο. Καὶ σὲ ἐκεῖνον ποὺ δὲν ἔχει τίποτα, δὲν δίνεται τίποτα. Ἐκεῖνος ποὺ φωτίζεται μὲ τὴν ἱκανότητα τῆς ὅρασης, εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ὠφελεῖται ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἥλιου. Παρόμοια, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν κατέχει τὸ φῶς τῆς ὅρασης, παραμένει ἀνίκανος νὰ δεῖ τὸ φῶς τοῦ ἥλιου. Ἀληθινά, ἕνα πρόσωπο ποὺ εἶναι λιγώτερο διαφωτισμένο ἐντός του, εἶναι ἐπίσης λιγώτερο διαφωτισμένο ἀπ' ἔξω. Ἐκεῖνος ποὺ ἔχει ἐφοδιαστεῖ πιὸ ἄφθονα μὲ ἐσωτερικὸ φῶς, θὰ ὠφεληθεῖ ἐπίσης ἄφθονα καὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ φῶς.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 1 ὑποσημείωση σελ. 195-196: Μπραχίην-ε-'Αχμαντίγια)

Ὁ Παντοδύναμος Θεὸς ἔχει χωρίσει τὸ θαυμάσιο σύμπαν Του σὲ τρεῖς κατηγορίες. Πρῶτον, ὁ κόσμος, ὁ ὁποῖος εἶναι φανερὸς καὶ μπορεῖ νὰ γίνει κατανοητὸς μὲ τὰ μάτια καὶ τὰ αὐτιὰ καὶ τ' ἄλλα αἰσθητήρια ὄργανα, ἄμεσα ἢ ἔμμεσα μὲ τὴ βοήθεια τῶν ὀργάνων. Δεύτερον, ὁ κόσμος ὁ ὁποῖος εἶναι κρυμμένος καὶ ὁ ὁποῖος μπορεῖ νὰ γίνει ἀντιληπτὸς μὲ ἐπαγωγικὴ

αἰτιολόγηση καὶ ὑπόθεση. Τρίτον, ὁ κόσμος ὁ ὁποῖος βρίσκεται ἀκόμα μακρύτερα ἀπὸ τὸν κρυμμένο κόσμο, ποὺ εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ γίνει ἀντιληπτὸς καὶ σχεδὸν πέρα ἀπὸ τὸ ὅριο τῆς φαντασίας. Πολλοὶ λίγοι εἶναι αὐτοὶ ποὺ εἶναι ἐνήμεροι τῆς ὕπαρξής του. Αὐτὸς εἶναι ἕνας ἐντελῶς ἀφανὴς κόσμος, ὁ ὁποῖος δὲν μπορεῖ νὰ γίνει ἀντιληπτὸς μὲ ἐπαγωγικὸ τρόπο, παρὰ μόνο μὲ τὴ φαντασία. Μπορεῖ νὰ φθάσει κανεὶς σ' αὐτὸν μόνο μὲ τὴ βοήθεια πνευματικοῦ ὁράματος, ἢ ἀποκάλυψης, ἢ μιᾶς λέξης ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ ὄχι μὲ ἄλλα μέσα. Ὅπως εἶναι προφανὲς ἀπὸ τὴν ἀμετάβλητη θέληση τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἐκδηλώνεται στὴ φύση, μπορεῖ νὰ συμπεράνει κανεὶς μὲ σιγουριὰ ὅτι, καθὼς ὁ Θεὸς τοῦ ἔχει δώσει τὰ μέσα νὰ ἀντιλαμβάνεται τὶς δυὸ πρῶτες κατηγορίες τῆς δημιουργίας Του, ποὺ ἀναφέρονται παραπάνω, παρόμοια Αὐτὸς θὰ πρέπει νὰ ἔχει ἐφοδιάσει τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸ μηχανισμὸ καὶ τὰ ὄργανα ν' ἀντιλαμβάνεται κι ἐκεῖνον τὸν κόσμο τῆς δημιουργίας Του, ποὺ ἀναφέρεται στὴν τρίτη κατηγορία. Κι αὐτὰ τὰ μέσα (ὅπως ἤδη ἔχουμε ἀναφέρει) συμπεριλαμβάνουν πνευματικὰ ὁράματα, ἀποκάλυψη καὶ τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ. Ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς ἐπικοινωνίας δὲν μπορεῖ νὰ ὑποτεθεῖ ποτὲ ὅτι δὲν λειτουργεῖ ἢ ὅτι ἔχει παύσει ἐντελῶς σὲ κάποια ἐποχή. Ὄχι, ἀλλὰ αὐτοὶ ποὺ ἔχουν ἐκπληρώσει τὶς προϋποθέσεις, εἶναι πάντοτε προικισμένοι μὲ αὐτὸν καὶ θὰ συνεχίσουν νὰ εἶναι προικισμένοι μὲ τὸν ἴδιο.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 2: Σούρμα Χάσμα-ε-Ἄρια σελ. 127)

ΑΓΓΕΛΟΙ

Μαθαίνει κανεὶς ἀπὸ μιὰ βαθύτερη μελέτη τοῦ Ἱεροῦ Κορανίου, ὅτι ὄχι μόνο γιὰ τὴ μόρφωση καὶ ἀνάπτυξη τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν προοδευτικὴ ἀνάπτυξη ὁλόκληρου τοῦ σύμπαντος, εἶναι ἀπαραίτητοι ὁρισμένοι μεσάζοντες μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς δημιουργίας Του. Ὑπάρχουν καθαρὲς ἐνδείξεις στὸ Ἱερὸ Κοράνιο, ποὺ ὁδηγοῦν κάποιον νὰ πιστέψει ὅτι τὰ ἅγια ὄντα, γνωστὰ ὡς ἄγγελοι, ἔχουν εἰδικὲς σχέσεις μὲ ποικίλα οὐράνια σώματα. Μερικὰ ἀπ' αὐτά, μὲ τὰ εἰδικὰ προσόντα τους κυβερνοῦν τὸ φαινόμενο τῆς κίνησης τῶν ἀνέμων καὶ μερικὰ προκαλοῦν τὴν πτώση τῆς βροχῆς. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, ὑπάρχουν ἄλλα, ποὺ ἀποστέλλονται γιὰ νὰ προκαλέσουν κάποιες ἄλλες κοσμικὲς ἐπιδράσεις ποὺ θὰ κατέβουν στὴ γῆ.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 3 σελ. 70: Ταουζὶχ-ε-Μαρὰμ σελ. 22)

Θὰ πρέπει νὰ ὑπενθυμίσουμε ὅτι, σύμφωνα μὲ τὸ Ἰσλάμ,

οἱ ἄγγελοι δὲν κατέχουν ἱκανότητες ἀνώτερες ἱεραρχικὰ ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ κατέχουν οἱ ἄνθρωποι. Γι' αὐτούς, τὸ ὅτι ἔχουν ἀναλάβει τὸ ρόλο τῶν μεσολαβητῶν ἀνάμεσα στὸ φυσικὸ καὶ πνευματικὸ κόσμο, δὲν δείχνει ἀπὸ μόνο του τὴν ἀνωτερότητά τους. Σύμφωνα μὲ τὸ Ἱερὸ Κοράνιο, αὐτοὶ ἔχουν προορισθεῖ γι' αὐτὲς τὶς λειτουργίες σὰν ὑπηρέτες.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 3 σελ. 74: Ταουζὶχ-ε-Μαρὰμ σελ. 26)

Τί ἐννοεῖται μὲ τὴν κάθοδο τῶν ἀγγέλων, θὰ μποροῦσε κάποιος νὰ ἀναρωτηθεῖ! Ἂς γίνει γνωστό, λοιπόν, ὅτι σύμφωνα μὲ τοὺς καθορισμένους τρόπους τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἕνας Ἀγγελιοφόρος, ἢ ἕνας Προφήτης, ἢ ἕνας Μουχαντὶθ κατεβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ γιὰ νὰ ἀναμορφώσει τὸ ἀνθρώπινο γένος, μαζὶ μ' αὐτὸν πάντα κατεβαίνουν αὐτοὶ οἱ ἄγγελοι γιὰ νὰ σπείρουν τὸ σπόρο τῆς καθοδήγησης σὲ δεκτικὲς καρδιές. Τὶς κάνουν νὰ κλίνουν πρὸς τὴν καλωσύνη. Συνεχίζουν, ἔτσι, νὰ κατεβαίνουν μέχρι ποὺ νὰ διαλυθεῖ τὸ σκοτάδι τῆς ἄγνοιας καὶ τῆς ἀπιστίας, ἀπὸ τὸ χάραμα μιᾶς καινούργιας μέρας πίστης καὶ τιμιότητας. Τὸ Ἱερὸ Κοράνιο μιλάει γι' αὐτὸ στοὺς στίχους:

«Ἔτσι, κατεβαίνουν ἄγγελοι καὶ τὸ Πνεῦμα μὲ τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου τους, σχετικὰ πρὸς κάθε ζήτημα. Εἶναι παντοῦ εἰρήνη, ὥσπου νὰ ἔρθει ἡ αὐγή». (97:5-6)

Ἡ κάθοδος τῶν ἀγγέλων καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γίνεται ὅταν ἕνας ἄνθρωπος μὲ ἐξαιρετικὲς ἱκανότητες, φορώντας τὸ χιτώνα τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Θεοῦ, ὄντας εὐλογημένος μὲ τὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ, κατεβαίνει στὴ γῆ. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι ἰδιαίτερα χορηγημένο σ' αὐτόν.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 3 ὑποσημείωση σελ. 12: Φὰθ-ε-Ἰσλὰμ σελ. 12, ὑποσημείωση)

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΛΛΑΧ (JIHAD)

Τὸ Ἰσλὰμ ποτὲ δὲν ὑποστήριξε τὸν ἐξαναγκασμό. Ἐὰν τὸ Ἱερὸ Κοράνιο, τὰ βιβλία τοῦ Χαντὶς καὶ ἱστορικὲς καταγραφὲς ἐξετασθοῦν προσεκτικὰ καί, ὅσο εἶναι δυνατό, μελετηθοῦν καὶ ἀκουσθοῦν μὲ ἐπιμέλεια, εἶναι ὑποχρεωμένος κανεὶς νὰ φθάσει στὸ θετικὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς πὼς τὸ Ἰσλὰμ ἐπέτρεψε τὴ χρήση τοῦ ξίφους γιὰ τὴν ἐξάπλωση τῆς θρησκείας, εἶναι αἰσχρὸς καὶ ὁλότελα ἀβάσιμος. Στὴν πραγματικότητα,

αὐτὴ εἶναι ἡ ἄποψη ποὺ ὑποστηρίζεται ἀπὸ ἐκείνους ποὺ δὲν ἔχουν μελετήσει τὸ Ἱερὸ Κοράνιο, ἢ τὶς Παραδόσεις, ἢ ἀξιόπιστες πηγὲς τῆς Ἰσλαμικῆς ἱστορίας, χωρὶς προκατάληψη. Ὄχι μόνο αὐτό, ἀλλὰ μερικοὶ ἔχουν φτάσει στὸ σημεῖο νὰ ἐπινοοῦν ψέματα καὶ νὰ ἐπιβάλλουν ἀβάσιμες κατηγορίες χωρὶς συστολή. Ξέρω ὅτι πλησιάζει γρήγορα ὁ χρόνος ποὺ ἐκεῖνοι ποὺ πεινᾶνε καὶ διψᾶνε γιὰ Ἀλήθεια θὰ δοῦν τὴν ἀπάτη τους. Μπορεῖ μιὰ θρησκεία νὰ περιγράφεται σὰν θρησκεία ἐξαναγκασμοῦ, ὅταν τὸ Ἱερὸ Βιβλίο, τὸ Κοράνιο, ἔχει ἀπαγορεύσει κατηγορηματικὰ τὴ χρήση βίας γιὰ τὴν ἐξάπλωση τῆς πίστης; Νὰ τί λέει τὸ Ἱερὸ Κοράνιο:

لا اكراه في الدين

«Δὲν ὑπάρχει ἐξαναγκασμὸς στὴ θρησκεία».

Μποροῦμε νὰ κατηγορήσουμε ἐκεῖνο τὸ μεγάλο Προφήτη γιὰ χρήση βίας ἐναντίον τῶν ἄλλων, ὁ ὁποῖος, γιὰ δεκατρία χρόνια, μέρα καὶ νύχτα, προέτρεπε ὅλους τοὺς Συντρόφους του στὴ Μέκκα νὰ μὴν ἀνταποδίδουν κακὸ στὸ κακό, ἀλλὰ νὰ ἔχουν ὑπομονὴ καὶ νὰ συγχωροῦν; Ὅταν, ὅμως, ἡ κακία τοῦ ἐχθροῦ ξεπέρασε ὅλα τὰ ὅρια καὶ ὅταν ὅλοι οἱ διάφοροι λαοὶ γύρω του ἔκαναν συγκεκριμένες προσπάθειες γιὰ νὰ ἐξολοθρεύσουν τὸ Ἰσλάμ, τὸ γνώρισμα τοῦ Θεοῦ ὅτι Αὐτὸς πάντα ὑπερασπίζει τοὺς ἀγαπημένους Του, ἔτσι ἀξίωσε:

«Ἄφισε αὐτοὺς ποὺ σήκωσαν τὸ σπαθὶ νὰ ἀφανισθοῦν ἀπὸ τὸ σπαθί».

Διαφορετικά, μὲ κανένα τρόπο τὸ Ἱερὸ Κοράνι δὲν ἔχει ἐπιτρέψει βία στὴ θρησκεία. Ἐὰν κατὰ κάποιο τρόπο εἶχε χρησιμοποιηθεῖ βία γιὰ νὰ κερδίσουν προσήλυτους καὶ οἱ Σύντροφοι τοῦ Ἱεροῦ μας Προφήτη ἦταν ὁ καρπὸς τῆς βίας, θὰ ἦταν ἀδύνατο γι' αὐτοὺς νὰ ἔχουν δείξει κατὰ τὴν περίοδο δοκιμασιῶν τέτοια σταθερότητα καὶ εἰλικρίνεια, ποὺ μόνο ἀληθινοὶ πιστοὶ μποροῦν νὰ ἐκδηλώσουν. Ἡ ἀφοσίωση καὶ ἡ πίστη τῶν Συντρόφων τοῦ κυρίου μας, τοῦ ἱεροῦ Προφήτη (εἰρήνη ἐπ' αὐτοῦ), εἶναι ἕνα γεγονὸς τόσο γνωστό, ποὺ δὲν χρειάζεται σχόλια ἀπὸ ἐμᾶς. Δὲν εἶναι μυστικὸ ὅτι μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουν παραδείγματα ἀφοσίωσης καὶ σταθερότητας παράλληλα τῶν ὁποίων εἶναι δύσκολο νὰ βρεθοῦν στὰ χρονικὰ ἄλλων ἐθνῶν· αὐτὸ τὸ σῶμα τῶν πιστῶν δὲν δίστασε σὲ ἀφοσίωση καὶ σταθερότητα οὔτε κάτω ἀπὸ τὸν κραδασμὸ σπαθιῶν. Ἀντίθετα, στὸ λόχο τοῦ Ἔξοχου καὶ Ἱεροῦ τους Προφήτη, ἂς εἶναι ἡ εἰρήνη καὶ οἱ εὐλογίες τοῦ Ἀλλὰχ ἐπ' αὐτοῦ, ἔδειξαν τέτοια

σταθερότητα, πού κανένας ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ δείξει, ἐκτὸς ἐὰν ἡ καρδιά του καὶ τὸ στῆθος του ἔχουν φωτιστεῖ μὲ τὸ φῶς τῆς πίστης. Ἔτσι, ὁ ἐξαναγκασμὸς δὲν εἶχε κανένα ρόλο νὰ παίξει στὸ Ἰσλάμ.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 15, Μασὶχ Χιντουστὰν Μεῖν
Πρόλογος σελ. 11-12)

Κανένας ἀπὸ τοὺς πραγματικοὺς Μουσουλμάνους πού ἔζησε ποτὲ δὲν ἰσχυρίστηκε ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιηθεῖ βία γιὰ τὴν ἐξάπλωση τοῦ Ἰσλάμ. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, τὸ Ἰσλὰμ ἔχει εὐημερήσει πάντα βασιζόμενο στὶς ἔμφυτες ἰδιότητες ὑπεροχῆς. Ἐκεῖνοι πού ἔχουν τὴ διάκριση νὰ ὀνομάζονται Μουσουλμάνοι, ἀλλὰ πιστεύουν ὅτι τὸ Ἰσλὰμ θὰ πρέπει νὰ ἐξαπλωθεῖ μὲ βία, φαίνεται πὼς δὲν γνωρίζουν τὶς ἔμφυτες ὀμορφιὲς τοῦ Ἰσλάμ.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 15, Τιριακοὺλ Κουλοὺμπ σελ. 35, ὑποσημείωση)

ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ

Ὅταν οἱ εὐλογίες τοῦ Ἀλλὰχ εἶναι κοντά, Αὐτὸς δίνει τὶς ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τῆς προσευχῆς. Ἡ καρδιὰ ἀναταράσσεται, θερμαίνεται καὶ ἀρχίζει νὰ λάμπει. Ὅταν, ὅμως, ἡ στιγμὴ δὲν εἶναι κατάλληλη γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τῆς προσευχῆς, ἡ καρδιὰ στερεῖται ἐκείνη τὴν ἠρεμία πού προκύπτει ὅταν στρέφει κανεὶς πρὸς τὸ Θεό. Ὅμως, ὅσο καὶ νὰ προσπαθήσει κανείς, ἡ καρδιὰ δὲν ἀνταποκρίνεται δείχνοντας προθυμία. Αὐτὸ συμβαίνει γιατὶ μερικὲς φορὲς ὁ Θεὸς ἀσκεῖ τὴν προσταγή Του, ὥστε νὰ γίνει ἡ θέλησή Του, καὶ ἄλλες φορὲς Αὐτὸς κάνει παραχωρήσεις στὴν προσευχὴ τῶν ὑπηρετῶν Του.

Νά, γιατί, ὅσο δὲν ἀντιλαμβάνομαι τὰ σημάδια τῆς θέλησης τοῦ Θεοῦ, δὲν ἔχω πολλὲς ἐλπίδες γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τῆς προσευχῆς. Σὲ τέτοιες στιγμές, ἐνδίδω στὴ Θέληση τοῦ Κυρίου μου μὲ μεγαλύτερη εὐχαρίστηση ἀπὸ αὐτὴν πού παίρνω ἀπὸ τὴν ἀποδοχὴ τῆς προσευχῆς. Πράγματι, γνωρίζω ὅτι οἱ εὐλογίες καὶ οἱ καρποὶ αὐτῆς τῆς ὑποταγῆς στὴ Θέληση τοῦ Θεοῦ εἶναι πολὺ σπουδαιότερες.

(Μαλφουζὰτ τόμος 1, σελ. 440)

54. Ἡ οὐσία τῆς πίστης μας εἶναι: لا اله الا الله محمد رسول الله

Λὰ Ἰλαχὰ Ἰλλαχὰχ Μοχάμαντουρ Ρασούλαλλαχ.

Δὲν ὑπάρχει ἄλλος Θεὸς ἀπὸ τὸν Ἀλλὰχ καὶ ὁ Μωάμεθ εἶναι ὁ Ἀγγελιοφόρος Του. Ἡ πίστη μας, τὴν ὁποία ἔχουμε σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴ ζωὴ ἐπάνω στὴ γῆ καὶ στὴν ὁποία θὰ συνεχίσουμε νὰ εἴμαστε σταθερὰ προσηλωμένοι ὡς τὴν ὥρα ποὺ θὰ περάσουμε στὸν ἑπόμενο κόσμο, εἶναι ὅτι ὁ πνευματικός μας ἡγέτης καὶ κύριος, ὁ Μωάμεθ, εἰρήνη καὶ οἱ εὐλογίες τοῦ Ἀλλὰχ ἐπ' αὐτοῦ, εἶναι ἡ Σφραγίδα τῶν Προφητῶν καὶ ὁ Καλύτερος τῶν Ἀγγελιοφόρων. Στὰ χέρια του ἡ θρησκεία ἔχει τελειοποιηθεῖ καὶ ἔχει ὁλοκληρωθεῖ ἡ εὐλογία τοῦ Ἀλλὰχ ποὺ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο στὸ σωστὸ μονοπάτι καὶ περαιτέρω στὸ Θεὸ τὸν Ἴδιο. Ἐμεῖς ἔχουμε αὐτὴ τὴ θετικὴ πίστη μὲ ἀπόλυτη σιγουριὰ ὅτι τὸ Ἱερὸ Κοράνι εἶναι ἡ ἐπισφράγιση ὅλων τῶν Θείων βιβλίων, καὶ οὔτε ἕνα ἰῶτα δὲν μπορεῖ νὰ προστεθεῖ ἢ νὰ ἀφαιρεθεῖ ἀπὸ τὶς καθορισμένες διδασκαλίες, ἀπαγορεύσεις, ἐντολὲς καὶ προσταγές. Δὲν θὰ ὑπάρξει καμιὰ ἀποκάλυψη ἢ λέξη ἀπὸ τὸ Θεὸ ποὺ νὰ μπορεῖ νὰ διορθώσει, ἢ νὰ καταργήσει, ἢ νὰ ἀλλάξει, ἢ νὰ τροποποιήσει κάποια ἀπὸ τὶς προσταγές τοῦ Ἱεροῦ Κορανίου. Ἐὰν κάποιος ἐγκρίνει τέτοιες ἀπόψεις, κατὰ τὴ γνώμη μας, παύει νὰ ἀνήκει στὸ σῶμα τῶν πιστῶν καὶ ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα γίνεται ἄπιστος.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 3: Ἰζάλα-ε-Ἀουχὰμ)

(Σημείωση) (διαθέσιμη στὸ κείμενο Μουμπάχαλα)

Ὦ ἐσεῖς ποὺ κατοικεῖτε στὴ γῆ! Καὶ ὦ ἐσεῖς ἀνθρώπινα πνεύματα ποὺ διαμένετε στὴν ἀνατολὴ ἢ στὴ δύση! Σᾶς καλῶ μὲ μεγάλη σοβαρότητα νὰ δεχθεῖτε τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ μόνη ἀληθινὴ πίστη σήμερα στὸν κόσμο εἶναι τὸ Ἰσλὰμ καὶ ὅτι ὁ Ἀληθινὸς Θεὸς εἶναι Ἐκεῖνος ὁ Θεὸς ποὺ μνημονεύεται στὸ Ἱερὸ Κοράνι, καὶ ἐκεῖνος ὁ προφήτης ποὺ ἔχει αἰώνια πνευματικὴ ζωὴ—αὐτὸς ποὺ ἑδρεύει στὸ θρόνο τῆς δόξας καὶ τῆς ἁγνότητας— εἶναι ὁ Ἱερὸς Προφήτης Μωάμεθ, ὁ ἐκλεκτός, εἰρήνη καὶ οἱ εὐλογίες τοῦ Ἀλλὰχ ἐπ' αὐτοῦ.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 15: Τιριὰκ-ουλ-Κουλοὺμπ σελ. 7)

ΑΜΑΡΤΙΑ

Ἡ ἁμαρτία—ποὺ εἶναι βέβαια ἕνα δηλητήριο—γεννιέται ὅταν

ἕνας ἄνθρωπος στερεῖται ὑπακοῆς πρὸς τὸ Θεὸ καὶ εἶναι κενὸς ἀπὸ τὴν ἀγάπη Του καὶ τὴ στοργική Του ἀνάμνηση. Ἡ μοίρα ἑνὸς ἀνθρώπου τοῦ ὁποίου ἡ καρδιὰ ἔχει ψυχραθεῖ πρὸς τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὅπως ἐκείνη ἑνὸς ξερριζωμένου δένδρου, ποὺ δὲν εἶναι πιὰ ἱκανὸ νὰ ἀντλήσει τὸ σφρῖγος τῆς ζωῆς ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Ὅπως ἀκριβῶς ἕνα δέντρο ξεραίνεται καὶ ξεψυχᾶ, ἔτσι, ὅπως ἡ ξηρασία τοῦ δέντρου, ἡ ἁμαρτία κατασυντρίβει τὴν καρδιά. Ἡ θεραπεία γι' αὐτὴ τὴν κατάσταση ξηρασίας, σύμφωνα μὲ τὸ νόμο τῆς φύσης, εἶναι τριῶν τύπων:

(1) Ἀγάπη, (2) Ἰστιγφάρ, π.χ. ζήτηση συγχώρεσης ἀπὸ τὸν Ἀλλάχ. Αὐτὸ κατὰ γράμμα σημαίνει ἐπιθυμία νὰ θάψουμε ἢ νὰ καλύψουμε, ὑπενθυμίζοντας ὅτι ὅσο ἡ ρίζα τοῦ δέντρου εἶναι θαμμένη μέσα στὸ ἔδαφος, μποροῦμε νὰ ἐλπίζουμε ὅτι θὰ φέρει πράσινο φύλλωμα. (3) Τὸ τρίτο φάρμακο εἶναι τὸ Τάουμπα, τὸ ὁποῖο σημαίνει νὰ στραφοῦμε πρὸς τὸ Θεὸ μὲ ταπεινοφροσύνη ἀντλώντας τὸ σφρῖγος τῆς ζωῆς, καὶ νὰ φέρουμε τοὺς ἑαυτούς μας πιὸ κοντὰ σ' Αὐτόν, νὰ ἐλευθερωθοῦμε μὲ τὴ βοήθεια ἐνάρετων πράξεων ἀπὸ τὸ ἐγκλειόμενο κάλυμμα τῆς ἁμαρτίας. Τὸ Τάουμπα δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ ἁπλῶς μὲ λόγια· πράγματι τὸ Τάουμπα μπορεῖ νὰ ὁλοκληρωθεῖ μόνο μὲ τὴ βοήθεια ἐνάρετων πράξεων. Ὅλες οἱ ἐνέργειες καλωσύνης στοχεύουν στὴν ἐπίτευξη τῆς ὁλοκλήρωσης τοῦ Τάουμπα.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 12 σελ. 328:
Σιραζουντὶν Ἰσαὶ κὲ Τσὰρ Σαβαλὸν κὰ Ζαβὰμπ σελ. 2-3)

ΣΩΤΗΡΙΑ

Τὸ δόγμα τῆς σωτηρίας (ὅτι ἡ ἐξελέωση μπορεῖ νὰ ἐπιτευχθεῖ μέσω τῆς σταύρωσης τοῦ Ἰησοῦ, εἰρήνη ἐπ' αὐτοῦ), ὅπως ἀναφέρεται στὰ Εὐαγγέλια, ἔχει ἀπορριφθεῖ ἀπὸ τὸ Ἱερὸ Κοράνιο. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ Ἱερὸ Κοράνιο βεβαιώνει ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἕνας εὐγενὴς προφήτης τοῦ Θεοῦ καὶ δηλώνει ὅτι εἶναι πολὺ ἀγαπητὸς καὶ κοντὰ σ' Αὐτόν, καὶ τὸν περιγράφει σὰν εὐγενῆ καὶ ἀξιοπρεπῆ στὴ συμπεριφορά, τὸν παρουσιάζει σὰν ἕνα ἁπλὸ ἄνθρωπο. Ἐπίσης, τὸ Ἱερὸ Κοράνιο δὲν παραδέχεται ἀρχικὰ τὴν ἰδέα ὅτι χάρη τῆς ἐξιλέωσης, τὸ βάρος ἑνὸς ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου μπορεῖ νὰ μεταφερθεῖ σὲ ἕναν ἄλλο ἀθῶο ἄνθρωπο. Παρόμοια, ἡ ἀνθρώπινη λογικὴ δὲν παραδέχεται οὔτε τὴν ἰδέα ὅτι γιὰ τὸ ἁμάρτημα τοῦ Γιάννη, θὰ πρέπει νὰ ἐναχθεῖ ὁ Κώστας. Ἀκόμη καὶ ἐγκόσμιες κυβερνήσεις δὲν ἔχουν ποτὲ συγκατατεθεῖ σ' αὐτὴ τὴν ἰδέα. Ἀλλοίμονο, ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἰδέα τῆς ἐξιλέωσης, οἱ Ἄριοι ἔκαναν τὸ ἴδιο λάθος ποὺ ἔκαναν

καὶ οἱ Χριστιανοί. Καὶ αὐτοὶ ἔχασαν τὸ στόχο. Σύμφωνα μὲ τὸ δόγμα τῶν 'Αρίων, τόσο ἡ μεταμέλεια, ὅσο καὶ ἡ ζήτηση συγχώρεσης εἶναι ἐντελῶς χωρὶς νόημα. Ἡ μετενσάρκωση εἶναι ἡ καθορισμένη τιμωρία στὸ δόγμα τῶν 'Αρίων, ποὺ πιστεύουν ὅτι ἐὰν ἕνα ἄτομο δὲν ὑποβληθεῖ σὲ διάφορες μετενσαρκώσεις γιὰ τὸ ὅτι διέπραξε ἔστω καὶ ἕνα μόνο παράπτωμα, ἡ συγχώρηση εἶναι ἀδύνατη.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 23, σελ. 414: Τσάσμα-ε-Μαριφὰτ σελ. 44)

ΖΩΗ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟ

Τὸ 'Ισλὰμ ἀναπτύσσει τὸ πιὸ ὑπέροχο δόγμα ὅτι κατὰ τὴν περίοδο ποὺ μεσολαβεῖ μετὰ τὸ θάνατο, κάθε ψυχὴ ἐνδύεται μὲ ἕνα εἶδος σώματος ποὺ εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴν αἴσθηση εὐχαρίστησης καὶ μαρτυρίου. Δὲν μποροῦμε νὰ περιγράψουμε μὲ ἀκρίβεια ἀπὸ ποιὰ οὐσία εἶναι φτιαγμένο αὐτὸ τὸ σῶμα. Ὅσον ἀφορᾶ αὐτὸ τὸ θνητὸ σῶμα, αὐτὸ παύει νὰ ὑπάρχει. 'Επὶ πλέον, ποτὲ δὲν ἔχει παρατηρηθεῖ ἀπὸ κανέναν ὅτι ἡ ἴδια σωματικὴ μάζα ξαναζωντανεύει μέσα στὸν τάφο. 'Αντίθετα, αὐτὸ τὸ σῶμα, συχνὰ ἀποτεφρώνεται καὶ πολλὲς φορὲς σοροὶ διατηροῦνται στὰ μουσεῖα, ἢ κρατοῦνται διαφορετικὰ ἔξω ἀπὸ τὸν τάφο γιὰ μεγάλη περίοδο. 'Εὰν ἦταν τὸ ἴδιο σῶμα αὐτὸ ποὺ θὰ ξαναζωντάνευε, θὰ ἦταν πολὺ πιθανὸν νὰ τὸ εἶχαν παρατηρήσει νὰ συμβαίνει αὐτὸ οἱ ἄνθρωποι. Παρ' ὅλα αὐτά, ἡ ἀναγέννηση τοῦ νεκροῦ εἶναι πολὺ ἐμφανὴς ἀπὸ τὴ μελέτη τοῦ 'Ιεροῦ Κορανίου. Κατὰ συνέπεια, πρέπει νὰ πιστέψει κανεὶς ὅτι οἱ νεκροὶ ἀναγεννιοῦνται σὲ τέτοιες μορφὲς ποὺ δὲν μποροῦμε νὰ δοῦμε. Εἶναι πολὺ πιθανὸ αὐτὸ τὸ πνευματικὸ σῶμα νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ μερικὰ ὑψηλὰ διυλισμένα συστατικὰ στοιχεῖα αὐτοῦ τοῦ ὑλικοῦ σώματος. Ἔχοντας, ἔτσι, ἡ ψυχὴ ἐφοδιαστεῖ μὲ ἕνα σῶμα, οἱ ἀνθρώπινες αἰσθήσεις ἀποκαθίστανται. 'Επειδὴ αὐτὸ τὸ καινούργιο σῶμα εἶναι πολὺ περισσότερο ἀραιὸ καὶ αἰθέριο στὴ φύση του, ἀνοίγεται σ' αὐτὸ μιὰ πολὺ εὐρύτερη λεωφόρος ὁραμάτων καὶ ἀποκαλύψεων.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 13, σελ. 70-71: Κιτὰμπ ουλ Μπαρίγια σελ. 52 ὑποσημείωση)

Η ΨΥΧΗ

Ἡ ἔρευνα ἀποκαλύπτει ὅτι τὸ σῶμα εἶναι ἡ μητέρα τῆς ψυχῆς. Ἡ ψυχὴ δὲν πέφτει μέσα στὴ μήτρα τῆς ἐγγύου γυναίκας

ἀπὸ ψηλά. Ἀντίθετα, εἶναι ἕνα εἶδος φωτὸς ποὺ βρίσκεται ἔμφυτο στὸ σπερματικὸ ὑγρὸ ποὺ ἀρχίζει νὰ λάμπει μὲ τὴ φυσικὴ ἀνάπτυξη τοῦ ἐμβρύου. Οἱ ἱερὲς ἀποκαλύψεις τοῦ Θεοῦ μᾶς βοηθοῦν νὰ καταλάβουμε ὅτι ἡ ψυχὴ γεννιέται μέσα στὴν ἐμβρυακὴ μάζα ποὺ ἀρχίζει νὰ παίρνει σχῆμα ἀπὸ τὸ σπερματικὸ ὑγρὸ μέσα στὴ μήτρα. Ὅπως δηλώνει Αὐτὸς στὸ Ἱερὸ Κοράνιο:

ثم انشأناه خلقا آخر فتبارك الله احسن الخالقين

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι τότε Ἐμεῖς μεταμορφώνουμε τὸ σῶμα, ποὺ προετοιμάσθηκε μέσα στὴ μήτρα, σὲ μιὰ καινούργια δημιουργία καὶ ἀναπτύσσουμε ἀπὸ αὐτὸ μιὰ καινούργια μορφὴ ὕπαρξης, ποὺ ἀναφέρεται ὡς ψυχή. Βέβαια, ὁ Θεὸς εἶναι ἡ πηγὴ πολλῶν εὐλογιῶν καὶ εἶναι ἕνας τέτοιος Δημιουργὸς ποὺ δὲν ὑπάρχει ὅμοιός Του.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 10, Ἰσλάμι Οὐσοὺλ κι Φιλάσφι σελ. 7)

Ὅπως κανένας κῆπος δὲν μπορεῖ νὰ ἀνθίσει χωρὶς νερό, καμιὰ πίστη δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ζωντανὴ χωρὶς καλὲς πράξεις. Εἶναι ἄσκοπο νὰ ἔχει κανεὶς πίστη χωρὶς ἐνάρετες πράξεις· ὅπως ἀκριβῶς καλὲς πράξεις, χωρὶς πίστη, εἶναι μιὰ μάταιη ἐπίδειξη. Σύμφωνα μὲ τὸ Ἰσλάμ, ὁ παράδεισος στὴν πραγματικότητα εἶναι ἡ ἀντανακλώμενη εἰκόνα τῆς πίστης καὶ τῶν καλῶν πράξεών μας. Δὲν εἶναι κάτι καινούργιο ποὺ θὰ σταλεῖ στὸν ἄνθρωπο ἀπὸ ἔξω, στὴν πραγματικότητα δημιουργεῖται ἐσωτερικά. Ὁ παράδεισος κάθε ἀνθρώπου γεννιέται ἀπὸ τὴν πίστη του καὶ τὶς καλές του πράξεις, τὸν ὁποῖο ἀρχίζει νὰ δοκιμάζει καὶ νὰ ἀπολαμβάνει σ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴ ζωή.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 10: ,Ισλάμι Οὐσοὺλ κι Φιλάσφι σελ. 76)

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΦΥΣΗ ΤΩΝ ΓΩΓ ΚΑΙ ΜΑΓΩΓ

Οἱ Γὼγ καὶ Μαγὼγ εἶναι ἕνας λαὸς ποὺ ξεπερνᾶ ὅλους τοὺς ἄλλους στὴν ἱκανότητά του νὰ βάζει τὴ φωτιὰ σὲ διάφορες χρήσεις καὶ εἶναι πράγματι πρωτοπόροι σ' αὐτὸν τὸν τομέα. Τὰ ἀκριβῆ τους ὀνόματα (Σημείωση: στὰ ἀραβικὰ Γιαζοὺζ καὶ Μαζοὺζ προέρχονται ἀπὸ τὴ λέξη Ἀτζίζ, ἡ ὁποία σημαίνει φωτιά), δείχνουν ὅτι ὅλες οἱ ἐπινοήσεις τους, πλοῖα, τραῖνα, ἢ ἄλλες μηχανές, θὰ χρησιμοποιοῦσαν ὡς καύσιμα τὴ φωτιά. Καὶ θὰ διεξῆγαν τὶς μάχες τους μὲ πυροβόλα ὅπλα. Θὰ ξεπερνοῦσαν ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη στὴ γῆ στὴ χρήση πυρῶν. Γι' αὐτὸ ὀνο-

μάζονται ὅλοι Γιαζοὺζ καὶ Μαζούζ. Προφανῶς, εἶναι τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη ποὺ στὴν ἐπιστήμη χρησιμοποίησης πυρὸς εἶναι τόσο ἱκανά, πεπειραμένα καὶ διακεκριμένα, ποὺ δὲν χρειάζεται νὰ μελετηθεῖ λεπτομερῶς σχετικά. Εἶναι οἱ ἴδιοι οἱ Εὐρωπαῖοι ποὺ ἔχουν ἀναφερθεῖ ὡς Γὼγ καὶ Μαγὼγ στὶς παλαιὲς γραφὲς ποὺ δόθηκαν στοὺς Ἰσραηλίτες προφῆτες. Ἀκόμα καὶ ἡ Μόσχα ἀναφέρεται ἐκεῖ ὀνομαστικά, ποὺ ἦταν ἡ πρωτεύουσα τῆς ἀρχαίας Ρωσίας. Ἦταν προκαθορισμένο ὅτι ὁ Ὑπεσχημένος Μεσσίας θὰ ἐμφανιζόταν τὴν ἐποχὴ τῶν Γὼγ καὶ Μαγώγ.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 14: Ἀγιάμους Σοὺλχ σελ. 182-183)

ΕΠΟΧΗ ΦΩΤΟΣ

Ὅπως παρατηρεῖτε τὸ φροῦτο νὰ ἐμφανίζεται στὴν ἐποχή του, ἔτσι καὶ τὸ Φῶς κατεβαίνει κατὰ τὸν ὁρισμένο χρόνο του· κανένας δὲν μπορεῖ νὰ τὸ προκαλέσει νὰ πέσει νωρίτερα· ἔρχεται μὲ δική του συγκατάθεση, οὔτε μπορεῖ κανεὶς νὰ παρεμποδίσει τὸ πέρασμά του ὅταν ἀρχίσει νὰ κατεβαίνει. Θὰ ὑπάρξουν λογομαχίες καὶ ἀμφισβητήσεις, ἀλλὰ στὸ τέλος ἡ Ἀλήθεια πρέπει νὰ κυριαρχήσει. Εἶναι ἔτσι, γιατὶ αὐτὸ δὲν εἶναι ἔργο ἀνθρώπων, οὔτε περιλαμβάνεται στὴ δύναμη τῶν παιδιῶν τοῦ Ἀδάμ. Εἶναι ἔργο τοῦ Παντοδύναμου Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος ἐναλλάσσει τὶς ἐποχές, ἀλλάζει τοὺς καιροὺς καὶ φέρνει τὴν ἡμέρα ἀπὸ τὴ νύχτα καὶ τὴ νύχτα ἀπὸ τὴν ἡμέρα. Μολονότι Αὐτὸς δημιουργεῖ τὸ σκοτάδι, τὸ φῶς εἶναι αὐτὸ ποὺ πραγματικὰ ἐπιθυμεῖ. Αὐτός, ἐπίσης, ἐπιτρέπει τὴν εἰδωλολατρεία νὰ ἐπεκταθεῖ, καὶ ὅμως ἐπιθυμεῖ νὰ δεῖ τὴν Ἑνότητα νὰ εὐημερεῖ. Δὲν θέλει νὰ μοιράζεται τὸ μεγαλεῖο Του μὲ ἄλλους. Ἀπὸ τότε ποὺ γεννήθηκε ὁ ἄνθρωπος, ὡς τὴν ὥρα ποὺ θὰ πάψει νὰ ὑπάρχει, αὐτὸς εἶναι ὁ ἀμετάβλητος νόμος, ὅτι ὁ Θεὸς θὰ παραμείνει στὸ πλευρὸ τῆς Ἑνότητας (πίστη στὴ Μοναδικότητα τοῦ Θεοῦ).

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 65: Μασὶ Χιντουστὰν Μεῖν σελ. 65)

Ὦ Θεέ, Ὦ Δημιουργὲ πραγμάτων, Ποὺ μὲ προστατεύεις ἀπὸ τὸ νὰ ἐκτεθῶ, Ἐσὺ εἶσαι Προνοητικός.

Ὦ Ἀγαπημένε μου, Εὐεργέτη μου, Ὑποστηρικτή μου.

Εἶναι ἀπόλυτα ἀπὸ χάρη, ποὺ Ἐσὺ διάλεξες ἐμένα,
Ἀλλοιῶς δὲν ὑπῆρχε ἔλλειψη ὑπηρετῶν στὴν αὐλή Σου.

Ἐκεῖνοι ποὺ συνήθιζαν νὰ πρεσβεύουν τὴ φιλία, ἔγιναν ἐχθροί.
Ἀλλὰ Ἐσὺ ποτὲ δὲν μὲ ἐγκατέλειψες, Ὢ φίλε στὴν ἀνάγκη.

Ὢ ἀγαπημένε, ὁ Ὁποῖος δὲν ἔχεις ἴσο, τὸ καταφύγιο
τῆς ζωῆς μου.

Ἐπαρκὴς γιὰ μένα εἶσαι Ἐσύ, χωρὶς Ἐσένα εἶμαι ἕνα μηδενικό.

Χωρὶς τὴν καλωσύνη Σου, θὰ γινόμουν σκόνη.
Τότε πῶς καὶ ποῦ πετιέται ἐκείνη ἡ σκόνη, μόνο ὁ Ἀλλὰχ
γνωρίζει.

Ὢ πῶς ποθῶ στὸ μονοπάτι Σου, ἡ ζωή μου, τὸ σῶμα μου καὶ
ἡ καρδιά μου νὰ θυσιαστοῦν.
Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω πῶς θὰ μποροῦσε ποτὲ κανεὶς
νὰ ἀγαπήσει ὅπως Ἐσύ.

Πέρασα τὶς πρῶτες μέρες μου κάτω ἀπὸ τὴν ἀγαθή Σου σκιά.
Μὲ ἔφερες στὴν ἀγκαλιά Σου σὰν βυζανιάρικο παιδί.

Δὲν ἤμουν ποτὲ μάρτυρας τόσης ἀφοσίωσης στὴν ἀνθρώπινη
φυλὴ ὅσης Ἐσὺ κατέχεις.
Δὲν ὑπάρχει φίλος ποὺ νὰ μπορεῖ νὰ εὐσπλαχνίζεται ὅπως Ἐσύ.

Λένε ὅτι κανένας δὲν εἶναι ἀποδεκτὸς χωρὶς ἀξία.
Κύριε, ἂν καὶ ἤμουν χωρὶς ἀξία, μοῦ δόθηκε ἕνας σταθμὸς
στὴν αὐλή Σου.

Μὲ κατέκλυσες μὲ τέτοια εὔνοια καὶ καλωσύνη
Ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἐξιστορηθεῖ μέχρι τὸ τέλος τοῦ χρόνου.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 2: Μπραχίην-ε-Ἀχμαντίγια μέρος 5, σελ. 127)

ΤΟ ΙΕΡΟ ΚΟΡΑΝΙΟ

Τὸ Ἱερὸ Κοράνιο εἶναι ἕνας θησαυρός, ἀλλὰ εἶναι λίγοι ἐκεῖνοι ποὺ τὸ γνωρίζουν αὐτό.

(Μαλφοζὰτ τόμ. 2, σελ. 344)

Τὸ Ἱερὸ Κοράνιο εἶναι τόσο ἔνδοξο, ποὺ τίποτε ἄλλο δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ξεπεράσει σὲ δόξα. Εἶναι ὁ Ἀλ-Χακάμ, αὐτὸς ποὺ ἡ κρίση του εἶναι τελική· εἶναι ὁ Μουχάμαντ, π.χ. μιὰ σύνοψη

γιὰ ὅλες τὶς καθοδηγήσεις. Ἐκεῖ βρίσκεται κάθε ἐπιχείρημα ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ χρειαστεῖ. Εἶναι αὐτὸ τὸ Βιβλίο τὸ ὁποῖο ἔτρεψε σὲ ἧττα τὸν πυρήνα τῆς δύναμης τοῦ ἐχθροῦ. Ἕνα Βιβλίο ποὺ καλύπτει τὰ πάντα σὲ βάθος καὶ περιέχει αὐτὰ ποὺ ἔγιναν καὶ αὐτὰ ποὺ πρόκειται νὰ γίνουν. Ἡ ψευτιὰ δὲν μπορεῖ νὰ τοῦ ἐπιτεθεῖ, οὔτε ἀπὸ μπροστὰ οὔτε ἀπὸ τὰ νῶτα. Εἶναι τὸ φῶς τοῦ Παντοδύναμου Θεοῦ.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ.;: Χούτμπα Ἰλχαμίγια σελ. 59)

Ἂς γίνει γνωστὸ ὅτι τὸ πιὸ ἔξοχο θαῦμα τοῦ Ἱεροῦ Κορανίου εἶναι ἐκείνη ἡ ἀπεριόριστη θάλασσα βαθιᾶς σοφίας—ἐκεῖνα τὰ βάσιμα γεγονότα, ἐκεῖνες οἱ λεωφόροι Κορανικῆς γνώσης τόσο πλούσιας σὲ φιλοσοφία, ποὺ μποροῦμε νὰ παρουσιάσουμε ἔκδηλα σὲ ὅλα τὰ ἔθνη καὶ τοὺς λαοὺς κάθε γλώσσας: εἴτε εἶναι Ἰνδοί, Πέρσες, Εὐρωπαῖοι, ἢ Ἀμερικανοί, σὲ ὅποια χώρα καὶ ἂν ἀνήκουν. Τὸ Κορανικὸ θαῦμα εἶναι ἱκανὸ νὰ τοὺς ἀφίσει ἀνυπεράσπιστους, ἄφωνους καὶ ἐντελῶς ἀφοπλισμένους. Οἱ ἔννοιες τοῦ Ἱεροῦ Κορανίου ἀποκαλύπτονται καθὼς ἡ ζήτηση δημιουργεῖται σύμφωνα μὲ τοὺς καιροὺς ποὺ ἀλλάζουν καὶ παραμένει φρουρὸς ὅπως οἱ καλὰ ὁπλισμένοι στρατιῶτες ἐνάντια στὶς βολὲς ὑπαινιγμῶν καὶ κακολογιῶν σὲ κάθε ἐποχή. Ἐὰν τὸ Κοράνιο εἶχε περιοριστεῖ σὲ ἔκταση ὅσον ἀφορᾶ αὐτὸ ποὺ περιλαμβάνει βάσιμα γεγονότα καὶ μυστηριώδεις πραγματικότητες, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ εἶχε θεωρηθεῖ ὡς ἐκεῖνο τὸ τέλειο θαῦμα.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 3: Ἰζάλα-ε-Ἀουχὰμ μέρος 1, σελ. 305)

Τὸ Ἱερὸ Κοράνιο εἶναι ἕνα θαῦμα ὅμοιο τοῦ ὁποίου δὲν ὑπῆρξε, οὔτε θὰ ὑπάρξει ποτέ. Οἱ εὐλογίες του καὶ γενναιοδωρίες του εἶναι αἰώνιες. Παραμένει τόσο ἔκδηλο καὶ ἀκτινοβόλο σὲ κάθε περίοδο, ὅπως ἦταν καὶ κατὰ τὴν περίοδο τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη τοῦ Ἰσλάμ, εἰρήνη ἐπ' αὐτοῦ. Θὰ πρέπει, ἐπίσης, νὰ θυμούμαστε ὅτι ἡ ὁμιλία ἑνὸς ἀνθρώπου εἶναι ἀπολύτως ἀνάλογη μὲ τὴν ἀπεραντοσύνη τῆς ἀπόφασης, ἱκανότητας καὶ ἀποφασιστικότητάς του. Ὅσο πιὸ σημαντικὴ ἡ ἱκανότητα, ἡ ἀποφασιστικότητα καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του, τόσο πιὸ ἐξαίρετη θὰ εἶναι ἡ ποιότητα τοῦ λόγου του. Τὸ ἴδιο στὴν περίπτωση τῶν ἀποκαλύψεων ἀπὸ τὸ Θεό. Ὅσο πιὸ ὑψηλὴ εἶναι ἡ ἱκανότητα τοῦ δέκτη τῆς ἀποκάλυψης, τόσο πιὸ μεγαλειώδης θὰ εἶναι ἡ ποιότητα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἀναλογικὰ μὲ τὴν ἀπεραντοσύνη τῆς ἀπόφασης, ἱκανότητας καὶ ἀποφασιστικότητάς του, ἡ ἀποκάλυψη ποὺ παραχωρήθηκε σ' αὐτὸν ἦταν ὕψιστου εἴδους,

ὡς ἐκ τούτου κανεὶς δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ γεννηθεῖ ποὺ νὰ εἶναι ἰσάξιος μ' αὐτὸν ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἄποψη.

(Μαλφοζὰτ τόμ. 3, σελ. 57)

Ἐμεῖς λέμε τὴν ἀλήθεια καὶ δὲν μποροῦμε ποτὲ νὰ πάψουμε νὰ τὸ κάνουμε αὐτό: ἐὰν ὁ Ἱερὸς Προφήτης, εἰρήνη καὶ εὐλογίες τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτοῦ, δὲν εἶχε ἀναδειχθεῖ, καὶ τὸ Ἱερὸ Κοράνιο δὲν εἶχε ἀποκαλυφθεῖ, τὰ ἔντονα χαρακτηριστικὰ τοῦ ὁποίου μαρτύρησαν οἱ πρεσβύτεροι καὶ πνευματικοὶ ἡγέτες μας στὸ παρελθὸν καὶ τῶν ὁποίων εἴμαστε μάρτυρες ἀκόμα καὶ σήμερα, θὰ ἦταν πολὺ δύσκολο γιὰ μᾶς, βασιζόμενοι μόνο στὴ Βιβλικὴ ἄποψη, νὰ ἀναγνωρίσουμε τὸ Μωυσῆ καὶ τὸν Ἰησοῦ καὶ ἄλλους προηγούμενους προφῆτες ὅτι ἀνήκουν σ' ἐκείνη τὴν εὐσεβῆ καὶ ἐνάρετη συνάθροιση ἀνθρώπων ποὺ ὁ Θεὸς μὲ τὴ χάρη Του ἐπέλεξε νὰ ὁρισθοῦν ὡς προφῆτες. Πρέπει νὰ ἀναγνωρίσουμε αὐτὴ τὴν πνευματικὴ εὔνοια τοῦ Ἱεροῦ Κορανίου ποὺ ἐκδηλώνει τὸ φῶς του σὲ κάθε ἐποχή, καὶ μετὰ μὲ τὴ βοήθεια αὐτοῦ τοῦ τέλειου φωτὸς μᾶς ἔπεισε γιὰ τὴν ἀλήθεια τῶν πρώτων προφητῶν. Καὶ αὐτὴ ἡ εὔνοια δὲν δείχνεται μόνο σ' ἐμᾶς, ἀλλὰ δείχνεται καὶ σ' ὅλους ἐκείνους τοὺς προφῆτες ποὺ ἐμφανίσθηκαν ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἀδὰμ μέχρι τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἰησοῦ (ἡ εἰρήνη ἐπ' αὐτῶν) προγενέστεροι τῆς ἐμφάνισης τοῦ Ἱεροῦ Κορανίου.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 1 ὑποσημείωση μέχρι σημείωση σελ. 290: Μπραχίην-ε-Ἀχμαντίγια)

Τὸ λάθος εἶναι τῶν τυφλῶν, διαφορετικὰ ἐκεῖνο τὸ φῶς εἶναι τόσο ἔντονα λαμπερό, ποὺ ἀστράφτει μὲ τὴν ἰσχὺ ἑκατὸ ἥλιων.

Συμφορὰ στὴ ζωὴ τέτοιων ἐπάνω στὴ Γῆ,
Ποὺ εἶχαν πρόσβαση σ' αὐτὸ τὸ φῶς ἀλλὰ οἱ καρδιές τους στάθηκαν τυφλές.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 1, Μπραχίην-ε-Ἀχμαντίγια μέρος 111 σελ. 274-275 ὑποσημειώσεις ἕως ὑποσημείωση 2)

Ἀκοῦστε, Ὦ ἐσεῖς ἀγαπητοὶ σ' ἐμένα, ὅτι χωρὶς τὸ Κοράνιο,
ὁ Ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ φθάσει τὴν ἀλήθεια.
Αὐτὸ γεμίζει τὴν καρδιὰ μὲ φῶς,
ἐξαγνίζει τὴν καρδιὰ πολὺ βαθιά.

Πῶς μπορῶ νὰ τὰ καταφέρω νὰ ἐξυμνήσω τὴν ποιότητά του,
'Ιδού, παραχωρεῖ μιὰν ἄλλη ζωὴ σ' αὐτὴ τὴ ζωή.
Κύττα! Λάμπει ὅπως ἕνας ἥλιος στὸ Ζενίθ του,
Πῶς μπορεῖ νὰ ἀρνηθεῖ ποτὲ κανεὶς τὴ λαμπρότητά του.
Κάθε λέξη του εἶναι ἕνας ὠκεανὸς σοφίας,
Κάνει ἕναν νὰ πιεῖ ποτήρια γεμᾶτα ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.
'Εκεῖνο μονάχα εἶναι τὸ μόνο φάρμακο γιὰ τὸν πόνο, τὸ μόνο σημάδι ἀπὸ τὸ Θεὸ ποὺ ὁδηγεῖ στὸ Θεό.
'Εκεῖνο εἶναι ὁ μόνος ἥλιος καθοδήγησης ποὺ βρήκαμε,
'Εκεῖνο εἶναι τὸ μόνο ποὺ ἔχουμε δεῖ ποτὲ νὰ αἰχμαλωτίζει καρδιές. "Ο,τιδήποτε καὶ ἂν λένε αὐτοὶ ποὺ τὸ ἀρνοῦνται.
Δὲν λένε τίποτε ἄλλο ἀπὸ καθαρὲς ἀνοησίες.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 1, Μπραχίην-ε-'Αχμαντίγια μέρος 111, σελ. 269, ὑποσημειώσεις ἕως ὑποσημείωση 2)

'Απὸ ὅλα τὰ ἐξ ἀποκαλύψεως Βιβλία ποὺ βρίσκουμε σήμερα, μόνο τὸ 'Ιερὸ Κοράνιο, τοῦ ὁποίου οἱ ἰσχυρισμοὶ ὅτι ἔχει ἀποκαλυφθεῖ ἀπὸ τὸ Θεό, εἶναι τὸ μόνο ποὺ ἔχει ἑδραιωθεῖ, βασιζόμενο σὲ ἀναντίρρητα ἐπιχειρήματα. Ἡ ἀρχὴ ποὺ ἔχει ἐξαγγείλει ὅσον ἀφορᾶ τὴ σωτηρία, συμφωνεῖ ἀκριβῶς μὲ τὶς ὑπαγορεύσεις τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς ἀνθρώπινης φύσης. Τὰ δόγματα ποὺ ἐκφράζει εἶναι τόσο τέλεια καὶ καλὰ θεμελιωμένα, ποὺ στηρίζονται πλήρως ἀπὸ ἰσχυρὴ καὶ ἀναντίρρητη μαρτυρία. Οἱ προσταγές του δὲν βασίζονται σὲ τίποτε ἄλλο παρὰ στὴν ἀλήθεια. Τὰ διδάγματά του εἶναι ἐντελῶς ἀπαλλαγμένα ἀπὸ τὴ νοθεία τῆς εἰδωλολατρείας, καινοτομίας καὶ λατρείας δημιουργήματος. Εἶναι ἕνα βιβλίο, στὸ ὁποῖο ὑπάρχει ἀπέραντο πάθος νὰ ἐκδηλώσει τὴ Μοναδικότητα καὶ τὸ Μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ τονίσει τὴν τελειότητα τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ 'Ενὸς καὶ Μοναδικοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἕνα Βιβλίο, ποὺ ἔχει αὐτὴ τὴν ἐξαιρετικὴ ἰδιότητα, ὅτι εἶναι γεμᾶτο ἐξ ὁλοκλήρου καὶ μόνο μὲ διδασκαλίες τῆς 'Ενότητας τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν ἐπιτρέπει καμιὰ συμπεριφορὰ λαθεμένη, ἢ ἀνεπαρκῆ, ἢ ἀτέλεια, ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλη κακολογία ἐναντίον τοῦ 'Αγίου Δημιουργοῦ. Δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιβάλει κάποιο δόγμα ἀναγκαστικά. 'Αντίθετα, προτάσσει κάθε τι ποὺ ἑρμηνεύει μὲ τέτοια ἐπιχειρήματα καὶ λογική, ποὺ ἑδραιώνει τὴν ἀλήθεια του. 'Αποδεικνύει τοὺς στόχους καὶ τὸ περιεχόμενό του μὲ σημαντικὰ ἐπιχειρήματα καὶ ἀκλόνητες ἐνδείξεις. "Εχοντας παρουσιάσει σαφῆ ἐπιχειρήματα γιὰ νὰ ἐξηγήσει κάθε ἀρχὴ ποὺ διακηρύσσει, ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο στὴ σταθερὴ πίστη καὶ τὴν ἀπόλυτη κατανόηση τῆς ἀλήθειας. 'Απομακρύνει, μὲ τὴ βοήθεια φωτεινῆς ἐξαγγελίας, ὅλα τὰ ἐλαττώματα, τοὺς ρύπους καὶ τὶς ἀνωμαλίες ποὺ μολύνουν ἀνθρώπινες πεποιθήσεις, πράξεις, λόγια καὶ ἔργα. Διδάσκει, ἐπίσης,

στὸν ἄνθρωπο ὅλες τὶς ἐθιμοτυπίες ποὺ εἶναι σημαντικὲς γιὰ νὰ καλλιεργηθοῦν οἱ ἀνθρώπινες ἀξίες. Ἀντιμετωπίζει τὴν πρόκληση κάθε διαφθορᾶς μὲ ὄχι λιγώτερη δύναμη ἀπὸ αὐτὴ ποὺ ἐκδηλώνεται ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ διαφθορὰ ποὺ ἐπικρατεῖ στὸν κόσμο σήμερα. Οἱ διδασκαλίες του εἶναι εὐθεῖς, ἰσχυρὲς καὶ καλὰ ἰσορροπημένες, σὰν νὰ ἦταν ἕνας καθρέφτης ἀντανάκλασης τῆς ἴδιας τῆς φύσης καὶ ἕνα πιστὸ ἀντίγραφο τοῦ νόμου τῆς φύσης. Εἶναι ὅπως ἕνας διαφωτιστικὸς ἥλιος γιὰ τὸ ἐνδότερο μάτι καὶ ἀντιληπτικὴ ἱκανότητα τῆς καρδιᾶς.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 1: Μπραχίην-ε-Ἀχμαντίγια σελ. 81-82)

ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ

Ἀπὸ ὅλες τὶς ἀρχὲς στὶς ὁποῖες ἔχω πιστέψει ἀκράδαντα, ὑπάρχει μιὰ ποὺ ἔχει συγκεκριμένα ἀποκαλυφθεῖ σ' ἐμένα ἀπὸ τὸν Ἴδιο τὸ Θεό. Αὐτὴ ἡ ἀρχὴ εἶναι ὅτι πρέπει κανεὶς νὰ ἀπέχει ἀπὸ τὸ νὰ δηλώνει ψευδεῖς στὴν οὐσία τέτοιες θρησκεῖες, ποὺ ἔχουν ἀποκαλυφθεῖ ἀπὸ τὸ Θεὸ μέσω τῶν προφητῶν Του καὶ ποὺ ἔχουν τὰ ἀκόλουθα χαρακτηριστικά. Αὐτὲς βρῆκαν μεγάλη ἀποδοχὴ σὲ μερικὲς περιοχὲς τοῦ κόσμου· ἔχοντας ἐπιζήσει ὅλες τὶς κατηγορίες, ἔχουν ἑδραιωθεῖ καλὰ καὶ ἔχουν ριζώσει βαθιά. Ἔχοντας ὑποστεῖ τὴ δοκιμασία τοῦ χρόνου γιὰ πολὺν καιρό, ἔχουν ἀποκτήσει ἕνα μέτρο ἡλικίας καὶ ἕναν ἀέρα ἐπιτεύγματος. Σύμφωνα μὲ αὐτὴ τὴν ἀρχή, τέτοιες θρησκεῖες εἶναι οὐσιαστικὰ ἀληθεῖς καὶ οἱ ἱδρυτές τους ἦταν σιγουρότατα ἀληθινοὶ προφῆτες τοῦ Θεοῦ.

(Ρουχάνι Καζαὶν, τόμ. 12, σελ. 256, Τόχφα Καϊσάριγια σελ. 4)

Αὐτὴ εἶναι ἡ πιὸ γοητευτικὴ καὶ εἰρηνοφόρα ἀρχὴ ποὺ δίνει τὴ βάση γιὰ συμφιλίωση μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ προωθεῖ καλύτερη ἠθικὴ συμπεριφορά. Αὐτὴ ἡ ἀρχὴ μᾶς διδάσκει νὰ πιστεύουμε στὴν ἀλήθεια ὅλων τῶν προφητῶν ὁπουδήποτε καὶ νὰ ἔχουν ἐμφανιστεῖ, στὴν Ἰνδία, τὴν Περσία ἢ τὴν Κίνα ἢ σὲ ὁποιαδήποτε ἄλλη χώρα καὶ γιὰ τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς ἔχει γεμίσει τὶς καρδιὲς ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων μὲ δέος καὶ βαθιὰ ἐκτίμηση καὶ ἔγινε αἴτιος νὰ ριζώσουν γερὰ οἱ θρησκεῖες τους.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 12, σελ. 259, Τόχφα Καϊσάριγια σελ. 7)

ΚΑΛΩΣΥΝΗ ΣΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΓΕΝΟΣ

Ἡ ἀρχὴ στὴν ὁποία πιστεύουμε εἶναι ὅτι ἔχουμε καλωσύνη στὴν καρδιὰ γιὰ ὁλόκληρο τὸ ἀνθρώπινο γένος. Ἐὰν κάποιος δεῖ τὸ σπίτι ἑνὸς Ἰνδουϊστῆ γείτονα νὰ καίγεται καὶ δὲν τρέξει νὰ βοηθήσει ὥστε νὰ σβήσει ἡ φωτιά, μὲ πολὺ εἰλικρίνεια δηλώνω ὅτι αὐτὸς δὲν ἀνήκει σ' ἐμένα. Ἐὰν κάποιος ἀπὸ τοὺς ὀπαδούς μου, ἔχοντας δεῖ κάποιον νὰ ἀποπειρᾶται νὰ δολοφονήσει ἕνα Χριστιανό, δὲν προσπαθήσει νὰ τὸν σώσει, μὲ πολὺ εἰλικρίνεια δηλώνω ὅτι αὐτὸς δὲν ἀνήκει σ' ἐμᾶς.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 12, σελ. 28, Σιραζοὺμ Μουνήηρ σελ. 26)

Δηλώνω σὲ ὅλους τοὺς Μουσουλμάνους, Χριστιανούς, Ἰνδουϊστὲς καὶ Ἀρίους, ὅτι ἐγὼ δὲν ἔχω κανέναν ἐχθρὸ στὸν κόσμο. Ἀγαπῶ τὸ ἀνθρώπινο γένος μὲ τὴν ἀγάπη ποὺ ἔχει μιὰ εὐσπλαχνικὴ μητέρα γιὰ τὸ παιδί της, καὶ ἀκόμα περισσότερο. Εἶμαι ἐχθρὸς μόνο τῶν ψευδῶν δογμάτων ποὺ σκοτώνουν τὴν ἀλήθεια. Ἡ ἀνθρώπινη συμπόνια εἶναι τὸ καθῆκον μου. Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ παραμερίζω τὴν ψευτιά. Ἀπορρίπτω τὴν εἰδωλολατρεία, τὸ παράπτωμα, τὴν κακὴ συμπεριφορά, τὴν ἀδικία καὶ τὴν ἀνηθικότητα.

(Ρουχάνι Καζαίν, τόμ. 17: Ἀρμπαὶν μέρ. 1, σελ. 2)

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΑΧΜΑΝΤΙΓΙΑ

Δηλώνω μὲ πλήρη αὐτοπεποίθηση καὶ σταθερότητα ὅτι εἶμαι ἀληθὴς καὶ ὅτι μὲ τὴν Εὐλογία τοῦ Ἀλλάχ, θὰ ἀναδυθῶ νικητὴς σ' αὐτὸ τὸν ἀγώνα. Ἀπὸ ὅσο μπορῶ νὰ παρατηρήσω μὲ τὴ μακρὰ διορατικότητά μου, βλέπω ὁλόκληρο τὸν κόσμο τελικὰ καλυμμένο ἀπὸ τὸ προωθητικὸ βῆμα τῆς ἀλήθειας μου. Εἶναι κοντὰ ἡ ὥρα ποὺ θὰ κερδίσω μιὰ ἀντιλαλοῦσα νίκη. Αὐτὸ εἶναι ἔτσι, γιατὶ μιὰ ἄλλη φωνὴ μιλάει στηρίζοντας αὐτὰ ποὺ λέω ἐγώ, καὶ ὑπάρχει ἕνα ἄλλο Χέρι ποὺ ἐνεργεῖ γιὰ νὰ δυναμώσει τὸ χέρι μου. Αὐτὸ δὲν γίνεται ἀντιληπτὸ ἀπὸ τὸν κόσμο, ἀλλὰ ἐγὼ τὸ βλέπω. Μέσα μου πάλλεται μιὰ φωνὴ ἑνὸς ἐπουράνιου πνεύματος ποὺ ἐμποτίζει κάθε λέξη ποὺ λέω μὲ ζωή. Ὑπάρχει ἀναταραχὴ καὶ ἐξέγερση στὸν οὐρανὸ ποὺ ἔχει σχηματίσει, ἀπὸ μιὰ χούφτα σκόνη, μιὰ κούκλα, οἱ κινήσεις τῆς ὁποίας ρυθμίζονται ἀπὸ ψηλά. Ὅλοι ἐκεῖνοι στοὺς ὁποίους ἡ πόρτα τῆς μετάνοιας δὲν εἶναι ἀκόμα κλειστή, θὰ δοῦν σύντομα ὅτι δὲν ἐνεργῶ μόνο μὲ τὴ δική μου συγκατάθεση. Μπο-

ροῦν νὰ βλέπουν μὲ μάτια ποὺ ἀποτυχαίνουν νὰ ἀναγνωρίσουν τὸν ἄνθρωπο τῆς ἀλήθειας; Μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ζωντανὸς αὐτὸς ποὺ δὲν ἔχει γνώση αὐτοῦ τοῦ Οὐράνιου καλέσματος;

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 3, σελ. 403, ᾿Αζαλὰχ ᾿Αουχὰμ μέρος 11)

Νὰ εἶστε βέβαιοι ὅτι αὐτὸ εἶναι ἕνα δέντρο ποὺ φυτεύθηκε ἀπὸ τὸ Χέρι τοῦ Θεοῦ. ᾿Εκεῖνος δὲν θὰ ἐπιτρέψει ποτὲ νὰ πάει χαμένο. Δὲν θὰ ἱκανοποιηθεῖ μέχρι νὰ τὸ δεῖ νὸ φθάσει τὴν πληρότητά του. Θὰ φροντίσει ὥστε αὐτὸ νὰ εἶναι καλὰ ποτισμένο καὶ θὰ χτίσει ἕναν προστατευτικὸ φράχτη γύρω του. Ἔτσι, λοιπόν, ὁ Θεὸς θὰ εὐλογήσει τοὺς ὀπαδούς μου μὲ ἐκθαμβωτικὴ πρόοδο καὶ εὐδαιμονία. Ἔχεις ἀφίσει καμιὰ πέτρα ἀσήκωτη; ᾿Εὰν ἦταν ἔργο ἀνθρώπου, αὐτὸ τὸ δέντρο θὰ εἶχε κοπεῖ καὶ θὰ εἶχε πέσει ἐδῶ καὶ καιρὸ καὶ οὔτε ἴχνος του θὰ εἶχε παραμείνει.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 11 παρ. 46 ᾿Ανζὰμ-ε-᾿Αθάμ)

ΤΕΛΙΚΗ ΝΙΚΗ

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου μπορεῖ νὰ ἔχουν τὴν τάση νὰ νομίζουν ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ τελικὰ θὰ διαδοθεῖ στὸν κόσμο, ἢ μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ Βουδισμὸς ποὺ θὰ κυριαρχήσει στὸ τέλος. ᾿Αλλὰ σίγουρα κάνουν λάθος σ᾿ αὐτὲς τὶς ὑποθέσεις. Θυμηθεῖτε ὅτι τίποτα δὲν συμβαίνει σ᾿ αὐτὴ τὴ Γῆ παρὰ μόνο ἂν εἶναι αὐτὸ θέλημα τοῦ Οὐρανοῦ. Καὶ εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Οὐρανοῦ Αὐτὸς ποὺ μοῦ ἀποκάλυψε ὅτι τελικὰ θὰ εἶναι ἡ θρησκεία τοῦ ᾿Ισλὰμ ποὺ θὰ κατακτήσει τὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 21, Μπραχίην-ε-᾿Αχμαντίγια μέρος 5, σελ. 427)

Γιὰ ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ ᾿Αδὰμ δὲν ὑπάρχει τώρα ἄλλος ᾿Αγγελιοφόρος καὶ μεσολαβητὴς ἀπὸ τὸν ῾Ιερὸ Προφήτη Μωάμεθ, τὸν ἐκλεκτό, ἂς εἶναι μαζί του ἡ εἰρήνη καὶ οἱ εὐλογίες τοῦ ᾿Αλλάχ. Ἔτσι, θὰ πρέπει νὰ προσπαθήσετε νὰ καλλιεργήσετε τὴν ἀληθινὴ ἀγάπη γι᾿ αὐτὸν τὸν ὑπέροχο καὶ μεγαλειώδη προφήτη καὶ νὰ μὴ βάζετε κανέναν ἄλλον πάνω ἀπὸ αὐτὸν μὲ κανένα τρόπο, ὥστε νὰ μπορέσετε νὰ συμπεριληφθεῖτε στὸν Οὐρανὸ μεταξὺ ἐκείνων ποὺ ἔχουν ἐπιτύχει τὴ σωτηρία. Νὰ θυμᾶστε, ἡ σωτηρία δὲν εἶναι κάτι ποὺ ἐπιτυγχάνεται μόνο μετὰ τὸ θάνατο. Πράγματι, ἡ ἀληθινὴ σωτηρία εἶναι αὐτὴ ποὺ ἐκδηλώνει τὸ φῶς της ἀκριβῶς σ᾿ αὐτὸ τὸν κόσμο. Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ σώζεται; Αὐτός, βέβαια, ποὺ πιστεύει ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀλήθεια

καὶ ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης, ἄς εἶναι μαζί του ἡ εἰρήνη καὶ οἱ εὐλογίες τοῦ Ἀλλάχ, εἶναι ὁ μεσολαβητὴς ἀνάμεσα στὸ Θεὸ καὶ τὸ ἀνθρώπινο γένος. Ἔτσι κι αὐτὸς ἐπίσης πιστεύει ὅτι κάτω ἀπὸ τὸ στερέωμα τοῦ Οὐρανοῦ δὲν ὑπάρχει κανένας προφήτης ἴσος μὲ αὐτὸν καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει κανένα βιβλίο τοῦ ἐπιπέδου τοῦ Κορανίου. Καὶ γιὰ κανέναν ἄλλον δὲν ὅρισε ὁ Θεὸς ὅτι θὰ ζοῦσε γιὰ πάντα μὲ τὸ μήνυμά του καὶ τὸ νόμο του, ἀλλὰ αὐτὸς ὁ εὐγενὴς προφήτης ζεῖ γιὰ πάντα.

(Κάστι Νοὺχ σελ. 13)

Ἀπὸ μιὰ μελέτη τῆς ζωῆς τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη γίνεται φανερὸ σὲ κάθε ἀναγνώστη ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης τοῦ Ἰσλὰμ δὲν εἶχε διχασμὸ στὸ χαρακτῆρα του καὶ εἶχε ἕνα ἁγνὸ καὶ εὐγενὲς πνεῦμα. Ἦταν πάντα ἕτοιμος νὰ δώσει τὴ ζωή του γιὰ τὸ Θεό, δὲν στήριζε ἐλπίδες στοὺς ἀνθρώπους καὶ δὲν εἶχε κανένα φόβο ἀπὸ αὐτούς. Ἐναπόθεσε ὁλόκληρη τὴν ἐμπιστοσύνη του στὸν Ἀλλάχ. Ἔχοντας ὑποτάξει ἐντελῶς τὸν ἑαυτό του στὴ διάθεση καὶ ἐπιθυμία τοῦ Ἀλλάχ, δὲν νοιάστηκε γιὰ ποιοὺς κινδύνους θὰ ἀντιμετώπιζε καὶ σὲ τί βασανιστήρια θὰ ὑποβαλλόταν στὰ χέρια τῶν εἰδωλολατρῶν σὰν ἀποτέλεσμα διακήρυξης στὸν κόσμο τοῦ μηνύματος τῆς Μοναδικότητας τοῦ Θεοῦ.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 1, Μπραχίην-ε-Ἀχμαντίγια σελ. 111)

Δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ πιὸ ὑπέροχο πρᾶγμα ποὺ συνέβη, τὸ ὅτι τὴν ἐποχὴ ποὺ ὅλα τὰ μεγάλη ἔθνη τοῦ κόσμου κατεῖχαν ἀφθονία οἰκονομικῶν, στρατιωτικῶν καὶ πνευματικῶν μέσων, ἕνα πάμφτωχο ὀρφανό, ποὺ ἦταν ἀδύναμο, ἀβοήθητο, ἀγράμματο καὶ χωρὶς περίθαλψη, ἔκανε τέτοιες λαμπρὲς διδασκαλίες πού, μὲ τὰ πειστικὰ ἐπιχειρήματά του καὶ τὶς ἀδιαμφισβήτητες ἀποδείξεις του, κατέπληξε κάθε ἀντίπαλο; Αὐτὸ ξεσκέπασε, ἐπίσης, τὰ σφάλματα καὶ ἐλαττώματα τέτοιων σοφῶν, ποὺ μέσα στὴν ἔπαρσή τους περηφανεύονταν ὅτι ἦταν μεγάλοι φιλόσοφοι καὶ ἄνδρες σοφίας. Παρ' ὅλο ὅτι ἦταν φτωχὸς καὶ ἀβοήθητος, ἀναδείχθηκε σὲ μεγάλη δύναμη καὶ ἐκθρόνισε πολλοὺς ἰσχυροὺς βασιλιάδες καὶ στὴ θέση τους ἐγκατέστησε τοὺς φτωχούς. Ἐὰν αὐτὸ δὲν ἦταν ἀπὸ τὸν Ἀλλάχ, τί ἄλλο ἦταν; Τὸ νὰ κατακτησει καὶ νὰ ξεπεράσει ὅλο τὸν κόσμο στὴ σοφία, στὴ γνώση καὶ στὴ δύναμη, μποροῦν ὅλα αὐτὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ Ἀλλάχ;

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 1, Μπραχίην-ε-Ἀχμαντίγια)

Προσέξτε· πῶς ὁ Ἱερὸς Προφήτης τοῦ Ἰσλὰμ παρέμεινε ἀποφασισμένος καὶ ἀκλόνητος στὴν ἀξίωσή του ὅτι ἦταν προφήτης ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὣς τὸ τέλος ἐν ὄψει χιλιάδων κινδύνων καὶ πλήθους ἐχθρῶν καὶ ἀπειλητικῶν ἀντιπάλων. Γιὰ χρόνια ἄντεξε τέτοια δοκιμασία καὶ βάσανα, καθὼς αὐξάνονταν ἀπὸ μέρα σὲ μέρα, ἀρκετὰ γιὰ νὰ κάνουν κάποιο νὰ χάσει τὶς ἐλπίδες του γιὰ ἐπιτυχία. Εἶναι ἀσύλληπτο γιὰ ἕναν ἄνθρωπο μὲ ἀπώτερα παγκόσμια κίνητρα νὰ ἔχει δείξει τέτοια μακρόχρονη καὶ ἀκλόνητη ἀντοχή. Ὄχι μόνο αὐτό, ἀσκώντας τὴν ἀξίωσή του ὅτι εἶναι προφήτης, ἔχασε ἀκόμα καὶ τὴν ὑποστήριξη ποὺ εἶχε πρίν. Τὸ τίμημα ποὺ εἶχε νὰ πληρώσει γι' αὐτὸ τὸ μόνο του ἀξίωμα, ἦταν νὰ ἀντιμετωπίσει ἑκατοντάδες χιλιάδες διαμάχες καὶ νὰ φέρει πλῆθος ἀπὸ συμφορὲς πάνω στὸ κεφάλι του. Ἐξορίστηκε ἀπὸ τὴν πατρίδα του, καταδιώχτηκε μὲ πρόθεση νὰ δολοφονηθεῖ, τὸ σπίτι του καὶ τὰ ὑπάρχοντά του καταστράφηκαν, πολλὲς ἀπόπειρες ἔγιναν ἐναντίον τῆς ζωῆς του. Ἐκεῖνοι ποὺ ἤθελαν τὸ καλό του ἄρχισαν νὰ τρέφουν τὸ κακὸ γι' αὐτόν. Οἱ φίλοι μετατράπηκαν σὲ ἐχθρούς. Γιὰ μιὰ περίοδο ποὺ φαινόταν σὰν αἰωνιότητα, αὐτὸς ἀψήφησε τέτοιες ἀντιξοότητες, περισσότερες ἀπὸ αὐτὲς ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ὑποφέρει ἕνας ὑποκριτὴς καὶ ἀπατεώνας.

(Ρουχάνι Καζαὶν τόμ. 1, Μπραχίην-ε-Ἀχμαντίγια σελ. 108)

Ὁ Δαβίδ, ὁ ὁποῖος νὰ ἔχει εἰρήνη, ἐπιβεβαίωσε τὴ σπουδαιότητα καὶ τὸ μεγαλεῖο του Ἱεροῦ Προφήτη, ἂς εἶναι μαζί του ἡ εἰρήνη καὶ οἱ εὐλογίες τοῦ Ἀλλάχ, ὅταν εἶπε στὸν ψαλμό 44: 3-5:

Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα· περίζωσαι τὴν ρομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ, τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σὲ θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου.

Οἱ ἀπεριόριστες εὐλογίες Σου καὶ ἡ εἰρήνη ἂς εἶναι μὲ τὸ Μουσταφᾶ, Ὢ Θεέ,
Ἀληθινά, ἀπὸ αὐτὸν ἐμεῖς παίρνουμε τὸ φῶς Σου.

Ἡ ψυχή μου εἶναι αἰώνια συνδεδεμένη μὲ τὴν ψυχὴ τοῦ Μωάμεθ.
Ἔκανα τὴν καρδιά μου νὰ πιεῖ πολὺ ἀπὸ τὴν ξεχειλισμένη
κούπα αὐτῆς τῆς ἀγάπης.

Ἐκεῖνον τὸν ἡγέτη μας, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἀκτινοβολεῖ ὅλο τὸ φῶς,
τὸν λένε Μωάμεθ.

Εἶναι αὐτὸς ποὺ ἔχει σαγηνεύσει τὴν καρδιά μου.

Ὅλοι οἱ προφῆτες εἶναι ἅγιοι, ὁ ἕνας καλύτερος ἀπὸ τὸν ἄλλο.
Ἀπὸ τὸ Θεὸ ψηλὰ αὐτὸς εἶναι ἡ κορώνα ὅλων τῶν δημιουργιῶν.

Ἀνώτερος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀρχικούς, λάμπει ὅπως ἕνα φεγγάρι σὲ ὑπεροχή.

Κάθε βλέμμα προσηλώνεται σ' αὐτόν. Αὐτὸς πράγματι εἶναι ἡ πανσέληνος ποὺ φωτίζει τὸ σκοτάδι.

Ἐκεῖνοι πρὶν ἀπὸ αὐτὸν ὑποχώρησαν στὴ μέση τοῦ δρόμου, αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος ποὺ ἀτένισε μὲ σιγουριὰ πρὸς τὸ καταφύγιο ποὺ προοριζόταν.
Εἴθε νὰ δώσω τὴ ζωή μου γιὰ χάρη του, αὐτὸς μόνο εἶναι ὁ τέλειος κυβερνήτης.

Ἐκεῖνος ὁ Πολυαγαπημένος ἀπέραντος στὸ διάστημα, ἐκεῖνος ὁ Ἀγαπημένος στοὺς κόλπους τῆς καρδιᾶς μου.
Παρουσιάσθηκε σ' ἐμᾶς ἀπ' αὐτὸν (Μωάμεθ), μοναδικὸς εἶναι αὐτὸς στὴν καθοδήγηση.

Σήμερα αὐτὸς εἶναι ὁ κυρίαρχος τοῦ πνευματικοῦ Βασιλείου, ἡ κορώνα ὅλων τῶν Ἀγγελιοφόρων.

Τὸ νὰ πεῖς ὅτι αὐτὸς εἶναι ἁγνὸς καὶ ἄξιος ἐμπιστοσύνης εἶναι ἕνας ὀφειλόμενος φόρος τιμῆς σ' αὐτόν.

Τὸ θέαμά του εἶναι μακρόθωρο, ἡ καρδιά του πάντα κοντὰ στὸ Θεό.
Κρατώντας τὸ δαυλὸ ψηλά, αὐτὸς πράγματι εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ φωτός.

Ἦταν αὐτὸς ποὺ μᾶς ἀποκάλυψε τὴν ἐνδότερη σοφία τῆς πίστης·
Ἕνας λαμπρὸς μονάρχης, ἕνας γενναιόδωρος διανεμητὴς θησαυρῶν.

Ζῶ καὶ πεθαίνω γιὰ ἐκεῖνο τὸ φῶς, σ' Αὐτὸν μόνο ἀνήκω.
Αὐτὸς μόνο εἶναι ποὺ ἔχει σημασία—καὶ ὄχι ἐγώ, αὐτὴ εἶναι ἡ τελικὴ ἐτυμηγορία.

Δὲν θὰ μποροῦσα νὰ βρῶ κανέναν καλύτερο ἀπὸ αὐτόν, σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο.
Σιγουρότατα, ἔχω ἀποσπάσει τὴν καρδιά μου ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴ τῶν ἄλλων.

Ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἀντικατοπτρίζεται στὶς ἀρετές σου, ἀγαπημένε μου.
Αὐτὸν ἔκανα δικό μου, ἔχοντας κάνει ἐσένα δικό μου.

Ἔχοντας ἀγγίξει τὴν οὔγια τοῦ ἐνδύματός σου, Ὦ Θεέ, διασώζεται κανεὶς ἀπὸ τὸ νὰ παγιδευθεῖ ἀπὸ τὰ θέλγητρα τῶν ἄλλων.
Πραγματικά, σκύβω τὸ κεφάλι μου στὸ κατώφλι σου μόνο.

Ὦ πολυαγαπημένε μου, ὁρκίζομαι στὴ Μοναδικότητά Σου,
Ἀπὸ τὴν ἀγάπη μου γιὰ Σένα ἔχω λησμονήσει τὸν ἑαυτό μου.

Μὰ τὸ Θεό, ὅλες οἱ ἄλλες εἰκόνες ἔχουν χαθεῖ ἀπὸ τὴν καρδιά μου.
Ἀπὸ τότε ποὺ ἔχω τὴ μορφή σου χαραγμένη ἐπάνω της.

Ὀφείλεται σ' ἐσένα τὸ ὅτι γίναμε οἱ καλύτεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς λαούς,
Ὦ Προφήτη τοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶσαι ὁ καλύτερος ἀπὸ ὅλους τοὺς προφῆτες.
Καθὼς ἐσὺ προχώρησες μπροστὰ ἀπὸ ὅλους τοὺς ὑπόλοιπους, κι ἐμεῖς βαδίσαμε μπροστά.

Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀκόμα καὶ ὅλοι οἱ ἄγγελοι στοὺς Οὐρανοὺς θὰ ἀκολουθήσουν τὴν παράκληση καὶ θὰ ἑνωθοῦν μαζί σου καθὼς θὰ ψάλλω τὸ ἐγκώμιό Σου.

Δὲν θὰ ἦταν δυνατὸν γιὰ μένα νὰ ἀποκτήσω αὐτὴ τὴ χάρη, ἐὰν δὲν εἶχα ἀκολουθήσει τὰ βήματα τοῦ κυρίου καὶ καθοδηγητῆ μου, τὴν περηφάνεια ὅλων τῶν προφητῶν, τὸν καλύτερο τοῦ ἀνθρώπινου εἴδους, τὸν Μωάμεθ, τὸν ἐκλεκτό, εἰρήνη καὶ εὐλογίες τοῦ Ἀλλὰχ ἐπ' αὐτοῦ. Ὅ,τι ἔχω κατορθώσει, τὸ ἔχω κατορθώσει ἀκολουθώντας αὐτόν, καὶ γνωρίζω ἀπὸ ἐξακριβωμένη ἀξιόπιστη ἐμπειρία ὅτι κανένας ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ φθάσει τὸ Θεὸ καὶ νὰ ἀποκτήσει βαθύτερη κατανόηση τῶν τρόπων Του χωρὶς νὰ ἀκολουθήσει ἐκεῖνο τὸν Προφήτη, ἂς εἶναι ἡ εἰρήνη καὶ οἱ εὐλογίες τοῦ Ἀλλὰχ ἐπ' αὐτοῦ. Τώρα ἐπιτρέψτε μου νὰ κάνω γνωστό, ὅτι τὸ πρῶτο πρᾶγμα μὲ τὸ ὁποῖο ἀνταμείβεστε, ἀφοῦ παραδώσετε τελείως τοὺς ἑαυτούς σας στὶς ὁδηγίες καὶ τὶς διδασκαλίες τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη Μωάμεθ, εἶναι τὸ ὅτι σᾶς δίνεται μιὰ καινούργια καρδιὰ ποὺ ἔχει πάντα σωστὲς κλίσεις, δηλαδή, μιὰ καρδιὰ ποὺ ἔχει γίνει ψυχρὴ πρὸς τὴν ἀγάπη αὐτοῦ τοῦ ὑλικοῦ κόσμου, καὶ ἀντίθετα ἀρχίζει νὰ ποθεῖ μιὰ αἰώνια οὐράνια ἀπόλαυση. Ἔχοντας φθάσει αὐτὴ τὴν ἐπιθυμία, αὐτὴ ἡ καρδιὰ εἶναι τώρα κατάλληλη νὰ δεχθεῖ ἐκείνη

τὴν τέλεια καὶ ἁγνότατη ἀγάπη—τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἐξ αἰτίας τῆς πλήρους ὑπακοῆς σ' αὐτόν, ὅλες αὐτὲς οἱ εὐλογίες κληροδοτοῦνται σ' ἐσᾶς σὰν πνευματική του κληρονομιά.

(Χακηκατοὺλ Γουαχὶ σελ. 64)